

Directiva 2008/48/CE/23-apr-2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului

Emitent: Parlamentul European; Consiliul Uniunii Europene

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 95,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

⁽¹⁾JO C 234, 30.9.2003, p. 1.

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽²⁾,

⁽²⁾Avizul Parlamentului European din 20 aprilie 2004 JO C 104 E, 30.4.2004, p. 233), Poziția comună a Consiliului din 20 septembrie 2007 JO C 270 E, 13.11.2007, p. 1) și Poziția Parlamentului European din 16 ianuarie 2008 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 7 aprilie 2008.

întrucât:

(1) Directiva 87/102/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre privind creditul de consum ⁽³⁾ stabilește norme la nivel comunitar privind contractele de credit pentru consum.

⁽³⁾JO L 42, 12.2.1987, p. 48. Directivă modificată ultimă dată prin Directiva 98/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului JO L 101, 1.4.1998, p. 17).

(2)În 1995, Comisia a prezentat un raport privind punerea în aplicare a Directivei 87/102/CEE și a realizat o consultare amplă a părților interesate. În 1997, Comisia a prezentat un raport de sinteză asupra reacțiilor la raportul din 1995. În 1996, a fost elaborat un al doilea raport privind punerea în aplicare a Directivei 87/102/CEE.

(3) Aceste rapoarte și consultări au evidențiat diferențe substanțiale între legile diferitelor state membre în domeniul creditelor pentru persoane fizice, în general, și al creditelor de consum, în special. O analiză a legilor naționale care transpun Directiva 87/102/CEE arată că statele membre utilizează diverse mecanisme de protecție a consumatorului, pe lângă cele prevăzute în Directiva 87/102/CEE, datorită situațiilor juridice sau economice diferite la nivel național.

(4) Situația de fapt și de drept care rezultă din aceste diferențe naționale duce în anumite cazuri la denaturarea concurenței între creditorii din Comunitate și împiedică buna funcționare a pieței interne, în situațiile în care statele membre au adoptat dispoziții obligatorii diferite, mai stricte decât cele prevăzute de Directiva 87/102/CEE. Această situație limitează posibilitatea consumatorilor de a face uz direct de oferta de credite transfrontaliere care crește treptat. Denaturările și limitările menționate pot avea, la rândul lor, consecințe asupra cererii de bunuri și servicii.

(5) În ultimii ani tipurile de credite oferite consumatorilor și folosite de către aceștia au evoluat în mod considerabil. Au apărut noi instrumente de credit și utilizarea acestora continuă să se dezvolte. Prin urmare este necesară modificarea dispozițiilor existente și extinderea domeniului lor de aplicare, după caz.

(6) În conformitate cu dispozițiile tratatului, piața internă cuprinde un spațiu fără frontiere interne în care este asigurată libera circulație a mărfurilor și a serviciilor, precum și libertatea de stabilire. Dezvoltarea unei piețe a creditului, mai transparente și eficiente, în cadrul acestui spațiu fără frontiere interne este esențială pentru promovarea dezvoltării activităților transfrontaliere.

(7) Pentru a facilita apariția unei piețe interne eficiente în domeniul creditelor de consum, este necesar să se prevadă un cadru comunitar armonizat într-o serie de domenii fundamentale. Având în vedere dezvoltarea continuă a pieței creditului de consum și mobilitatea crescândă a cetățenilor europeni, o legislație comunitară anticipativă, care să poată fi adaptată la formele viitoare de credit și care să permită statelor membre un grad corespunzător de flexibilitate în procesul de punere în aplicare, ar trebui să faciliteze elaborarea unei legislații moderne în domeniul creditului de consum.

(8) Pentru a se asigura încrederea consumatorilor, este important ca piața să le ofere un grad suficient de protecție. Astfel, libera circulație a ofertelor de credite ar trebui să poată avea loc în condiții optime, atât pentru cei care oferă creditele, cât și pentru cei care le solicită, ținând seama de situațiile specifice din fiecare stat membru.

(9) O armonizare completă este necesară pentru a se asigura tuturor consumatorilor din Comunitate un nivel ridicat și echivalent de protecție a intereselor lor și pentru crearea unei veritabile piețe interne. În consecință, nu ar trebui să li se permită statelor membre să mențină sau să introducă alte dispoziții de drept intern decât cele prevăzute de prezenta directivă. Cu toate acestea, o astfel de limitare nu ar trebui să se aplice decât în cazul dispozițiilor armonizate din prezenta directivă. Când astfel de dispoziții armonizate nu există, statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a menține sau introduce dispoziții legale naționale. În consecință, statele membre ar putea, de exemplu, să mențină sau să introducă dispoziții naționale cu privire la răspunderea solidară a vânzătorului sau a furnizorului de servicii și a creditorului. Un alt exemplu privind această posibilitate oferită statelor membre ar putea fi menținerea sau introducerea de dispoziții naționale cu privire la anularea contractului de vânzare de bunuri sau furnizare de servicii, în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere din contractul de credit. În acest sens, în cazul contractelor de credit pe durată nedeterminată, ar trebui să li se acorde statelor membre dreptul de a stabili un termen minim care trebuie să curgă între momentul în care creditorul solicită rambursarea și ziua în care trebuie rambursat creditul.

(10) Definițiile cuprinse în prezenta directivă stabilesc domeniul de aplicare a armonizării. În consecință, obligația impusă statelor membre de a pune în aplicare dispozițiile prezentei directive ar trebui să fie limitată la domeniul de aplicare al acesteia, conform definițiilor menționate. Cu toate acestea, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere punerii în aplicare de către statele membre, în conformitate cu legislația comunitară, a dispozițiilor prezentei directive în domenii care nu intră în sfera de aplicare a acesteia. Astfel, un stat membru ar putea să mențină sau să introducă dispoziții legale naționale corespunzătoare celor din prezenta directivă sau anumitor prevederi privind contractele de credit din aceasta, care nu intră în sfera de aplicare a prezentei directive, cum ar fi dispozițiile privind contractele de credit pentru sume mai mici de 200 EUR sau mai mari de 75 000 EUR. De asemenea, statele membre ar putea aplica dispozițiile prezentei directive și în cazul unui credit legat care nu intră sub incidența definiției privind contractul de credit legat cuprinsă în prezenta directivă. Astfel, dispozițiile cu privire la contractul de credit legat ar putea fi aplicate contractelor de credit care servesc doar parțial la finanțarea unui contract pentru furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(11) În cazul anumitor contracte de credit, cărora li se aplică numai unele dintre dispozițiile prezentei directive, nu ar trebui să li se permită statelor membre să adopte dispoziții legale naționale care să pună în aplicare alte dispoziții ale acestei directive. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a reglementa, în legislația națională, acele tipuri de contracte de credit cu privire la alte aspecte nearmonizate de prezenta directivă.

(12) Contractele pentru prestarea continuă de servicii sau pentru furnizarea de bunuri de același fel, atunci când consumatorul plătește pentru acestea în rate, pe durata furnizării lor, pot să difere considerabil, din punctul de vedere al intereselor părților contractante implicate, precum și al modalităților și al efectuării tranzacțiilor, de contractele de credit care intră sub incidența prezentei directive. Prin urmare, ar trebui clarificat faptul că aceste contracte nu sunt considerate contracte de credit în sensul prezentei directive. Un astfel de tip de contract este, de exemplu, contractul de asigurare în care prima de asigurare este plătită în rate lunare.

(13) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice anumitor tipuri de contracte de credit, cum ar fi cardurile de debit cu amânare la plată, în temeiul cărora creditul trebuie rambursat în termen de trei luni și pentru care sunt de plătit numai costuri nesemnificative.

(14) Contractele de credit care au ca obiect acordarea de credite cu garanții imobiliare ar trebui excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive. Acest tip de credit are un caracter foarte specific. De asemenea, ar trebui excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive contractele de credit al căror scop este finanțarea dobândirii sau păstrării dreptului de proprietate asupra unui teren sau asupra unei clădiri existente sau proiectate. Cu toate acestea, nu ar trebui excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive contractele de credit pentru simplul motiv că au ca scop renovarea sau creșterea valorii unei clădiri existente.

(15) Dispozițiile prezentei directive se aplică indiferent dacă creditorul este o persoană juridică sau fizică. Cu toate acestea, prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a limita acordarea de credite pentru consumatori, în conformitate cu legislația comunitară, la persoane juridice sau la anumite persoane juridice.

(16) Anumite dispoziții ale prezentei directive ar trebui să se aplice persoanelor fizice și juridice (intermediari de credit) care, în cursul desfășurării activității lor comerciale sau profesionale, în schimbul unui onorariu, prezintă sau oferă consumatorilor contracte de credit, le oferă asistență prin realizarea de activități pregătitoare privind contractele de credit sau încheie contracte de credit cu consumatorii în numele creditorului. Organizațiile care permit utilizarea identității lor în promovarea produselor de credit, precum cărțile de credit, și care, de asemenea, pot să recomande aceste produse membrilor lor nu ar trebui considerate intermediari de credit în sensul prezentei directive.

(17) Prezenta directivă reglementează numai anumite obligații ale intermediarilor de credit față de consumatori. Prin urmare, statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a păstra sau introduce obligații suplimentare pentru intermediarii de credit, inclusiv condițiile în care un intermediar de credit poate primi onorarii de la un consumator care i-a solicitat serviciile.

(18) Consumatorii ar trebui protejați împotriva practicilor neloiale sau înșelătoare, în special în ceea ce privește divulgarea informațiilor de către creditor, în conformitate cu Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori ("Directiva privind practicile comerciale neloiale") ⁽¹⁾. Cu toate acestea, prezenta directivă ar trebui să cuprindă dispoziții speciale privind publicitatea referitoare la contractele de credit, precum și anumite elemente de informare standard care ar trebui furnizate consumatorilor pentru a le permite acestora, în special, să compare diferitele oferte. Aceste informații ar trebui oferite într-o manieră clară, concisă și vizibilă prin intermediul unui exemplu reprezentativ. Când nu este posibil să se indice cuantumul total al creditului sub forma sumelor totale puse la dispoziție, în special în cazul în care prin contractul de credit se acordă consumatorului libertate în privința efectuării tragerilor cu o limitare privind suma, ar trebui să se prevadă un prag. Acesta ar trebui să indice limita superioară a creditului care poate fi pus la dispoziția consumatorului. În plus, statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a reglementa în legislația națională obligațiile de informare privind publicitatea care nu conține informații asupra costului creditului.

⁽¹⁾JOL 149, 11.6.2005, p. 22.

(19) Pentru a putea lua decizii în deplină cunoștință de cauză, consumatorii ar trebui să primească, înaintea încheierii contractului de credit, informații adecvate, pe care consumatorul le poate lua cu el și reflecta asupra lor, cu privire la condițiile și costul creditului, precum și la obligațiile care le revin. Pentru a asigura cel mai înalt grad de transparență și comparabilitate a ofertelor, astfel de informații ar trebui să includă în special dobânda anuală efectivă aferentă creditului, stabilită în același mod în întreaga Comunitate. Dat fiind faptul că dobânda anuală efectivă nu poate fi indicată în acest stadiu decât printr-un exemplu, acest exemplu ar trebui să fie reprezentativ. Prin urmare, aceasta ar trebui să corespundă, de exemplu, duratei medii și valorii totale a creditului acordat pentru tipul de contract de credit în cauză și, dacă este cazul, bunurilor achiziționate. La stabilirea

exemplului reprezentativ ar trebui să se ia în considerare, de asemenea, frecvența anumitor tipuri de contracte de credit pe o anumită piață. În ceea ce privește rata dobânzii aferente creditului, frecvența ratelor și capitalizarea dobânzilor, creditorii ar trebui să folosească metoda lor convențională de calcul pentru respectivul credit de consum.

(20) Costul total al creditului pentru consumator trebuie să cuprindă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, onorariile intermediarilor de credit și orice alt tip de onorarii pe care consumatorul trebuie să le plătească în legătură cu contractul de credit, cu excepția taxelor notariale. Cunoștințele reale ale creditorului cu privire la costuri trebuie evaluate obiectiv, avându-se în vedere cerințele de diligență profesională.

(21) Contractele de credit în care rata dobânzii aferentă creditului este periodic modificată ca urmare a schimbărilor care au loc în privința ratei de referință la care face trimitere contractul de credit nu trebuie considerate drept contracte de credit cu rată fixă a dobânzii aferente creditului.

(22) Statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a păstra sau introduce dispoziții naționale care să interzică creditorului să ceară consumatorului, pentru respectivul contract de credit, să își deschidă un cont bancar sau să încheie un contract pentru un alt serviciu accesoriu sau să plătească cheltuielile sau comisioanele aferente unor asemenea conturi bancare sau altor servicii accesorii. În statele membre în care sunt permise astfel de oferte combinate, consumatorii ar trebui să fie informați, înainte de încheierea contractului de credit, cu privire la eventualele servicii accesorii care sunt obligatorii pentru obținerea creditului sau cu privire la clauzele și condițiile contractuale incluse în ofertă. Costurile acestor servicii accesorii ar trebui să fie cuprinse în costul total al creditului; alternativ, în cazul în care valoarea unor astfel de costuri nu poate fi determinată în prealabil, consumatorii ar trebui să primească informații corespunzătoare privind existența costurilor într-o etapă precontractuală. Creditorul trebuie prezumat ca având cunoștință de costurile serviciilor accesorii pe care le oferă consumatorului, el însuși sau în numele unui terț, cu excepția cazului în care prețul acestora depinde de caracteristicile sau de situația specifică a consumatorului.

(23) Cu toate acestea, pentru tipurile speciale de contracte de credit și pentru a se asigura un nivel corespunzător de protecție a consumatorilor fără a se impune o povară excesivă creditorilor sau, după caz, intermediarilor de credit, este recomandabilă limitarea cerințelor precontractuale de informare din prezenta directivă, luând în considerare caracterul specific al acestor tipuri de contracte.

(24) Este necesară informarea pe larg a consumatorului înainte de încheierea contractului de credit, indiferent dacă un intermediar de credit este sau nu implicat în promovarea și comercializarea creditului. Prin urmare, cerințele precontractuale de informare ar trebui să se aplice, în general, și intermediarilor de credit. Cu toate acestea, în cazul în care furnizorii de bunuri și servicii acționează cu titlu auxiliar în calitate de intermediari de credit, nu este recomandabil să li se impună acestora obligația juridică a furnizării de informații precontractuale în conformitate cu prezenta directivă. Se consideră, de exemplu, că furnizorii de bunuri și servicii acționează cu titlu auxiliar în calitate de intermediari de credit în cazul în care activitatea lor în această calitate nu reprezintă scopul principal al activității lor comerciale sau profesionale. În aceste cazuri, un nivel suficient de protecție a consumatorilor

este totuși asigurat, deoarece creditorul poartă responsabilitatea de a se asigura că au fost primite de către consumator informații precontractuale complete, fie de la intermediar, în cazul în care creditorul și intermediarul convin în acest mod, fie în altă manieră corespunzătoare.

(25) Statele membre pot reglementa caracterul potențial obligatoriu al informațiilor furnizate consumatorului înainte de încheierea contractului de credit, precum și perioada în care informațiile precontractuale au forță obligatorie pentru creditor.

(26) Statele membre ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a promova practici responsabile pe parcursul tuturor etapelor relației de creditare, luând în considerare trăsăturile specifice ale pieței lor de credit. Aceste măsuri pot cuprinde, de exemplu, furnizarea de informații pentru consumatori și educarea acestora, inclusiv avertismente cu privire la riscurile asociate nerambursării și îndatorării excesive. Este important ca, în special pe piața de credit, care este în curs de extindere, creditorii să nu se lanseze într-un proces iresponsabil de acordare de împrumuturi sau să acorde credite fără evaluarea prealabilă a bonității, iar statele membre ar trebui să efectueze supravegherea necesară evitării unor astfel de conduite și să stabilească modalitățile necesare pentru sancționarea creditorilor în cazul în care aceștia se comportă astfel. Fără a aduce atingere dispozițiilor privind riscul de credit din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁾, creditorii ar trebui să aibă răspunderea de a verifica individual bonitatea consumatorului. În acest scop, acestora ar trebui să li se permită folosirea informațiilor furnizate de către consumator nu numai pe durata întocmirii documentației de credit, dar și pe parcursul unui raport comercial de lungă durată cu respectivul consumator. Autoritățile statelor membre ar putea, de asemenea, să ofere creditorilor instrucțiuni și orientări corespunzătoare. Totodată, consumatorii ar trebui să acționeze cu prudență și să își respecte obligațiile contractuale.

⁽¹⁾JO L 177, 30.6.2006, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2008/24/CE JO L 81, 20.3.2008, p. 38).

(27) În ciuda informațiilor precontractuale care trebuie furnizate, consumatorul poate să aibă nevoie de asistență suplimentară pentru a decide care este contractul de credit, din gama de produse propusă, care se potrivește cel mai bine nevoilor și situației sale financiare. Prin urmare, statele membre ar trebui să se asigure că creditorii acordă o astfel de asistență cu privire la produsele pe care le oferă consumatorilor. Dacă este necesar, informațiile precontractuale relevante, precum și caracteristicile esențiale ale produselor propuse ar trebui explicate consumatorului într-o manieră personalizată, astfel încât consumatorul să poată înțelege efectele pe care acestea le pot avea asupra situației sale economice. Dacă este necesar, această responsabilitate de a acorda asistență consumatorului ar trebui să se aplice, de asemenea, intermediarilor de credit. Statele membre ar putea stabili în ce măsură și când ar trebui oferite astfel de explicații consumatorului, luând în considerare circumstanțele speciale ale situației în care se oferă creditul, nevoia de asistență a consumatorului și natura fiecărui produs de credit.

(28)În vederea evaluării bonității unui consumator, creditorul ar trebui să consulte și bazele de date relevante; circumstanțele actuale și aspectele de natură juridică pot impune ca aceste consultări să varieze ca anvergură. Pentru a preveni orice denaturare a concurenței între creditori, acestora ar trebui să li se asigure accesul la bazele de date private sau publice privind consumatorii dintr-un stat membru în care creditorii respectivi nu își au sediul, în condiții nediscriminatorii în raport cu creditorii din respectivul stat membru.

(29)În cazul în care o decizie de respingere a unei cereri de credit este bazată pe consultarea unei baze de date, creditorul ar trebui să informeze consumatorul cu privire la acest lucru și la caracteristicile bazei de date consultate.

Cu toate acestea, creditorul nu ar trebui obligat să furnizeze aceste informații în cazul în care acest lucru este interzis prin alte acte legislative comunitare, ca, de exemplu, cele privind spălarea banilor sau finanțarea terorismului. De asemenea, astfel de informații nu ar trebui furnizate în cazul în care divulgarea lor ar fi contrară obiectivelor ordinii publice sau ale siguranței publice, ca, de exemplu, prevenirea, cercetarea, depistarea sau urmărirea în justiție a infracțiunilor.

(30)Prezenta directivă nu reglementează aspectele de legislație contractuală privind valabilitatea contractelor de credit. Prin urmare, în acest domeniu, statele membre pot menține sau introduce dispoziții naționale în conformitate cu legislația comunitară. Statele membre pot reglementa regimul juridic al ofertei de încheiere a contractului de credit, în special în ceea ce privește momentul prezentării acesteia și termenul pe parcursul căruia aceasta are forță obligatorie pentru creditor. În cazul în care o asemenea ofertă este propusă în același timp cu acordarea informațiilor precontractuale prevăzute de prezenta directivă, aceasta ar trebui propusă, ca orice informație suplimentară pe care creditorul ar dori să o aducă la cunoștința consumatorului, într-un document separat care să poată fi anexat informațiilor standard la nivel european privind creditul de consum.

(31)Pentru a-i permite consumatorului să își cunoască drepturile și obligațiile care îi revin în temeiul contractului de credit, acesta din urmă ar trebui să cuprindă toate informațiile necesare într-un mod clar și concis.

(32)Pentru a asigura o transparență deplină, consumatorului ar trebui să i se ofere informații cu privire la rata dobânzii aferente creditului, atât în stadiul precontractual, cât și la încheierea contractului de credit. Pe parcursul raportului contractual, consumatorul ar trebui informat, de asemenea, cu privire la modificările ratei variabile a dobânzii aferente creditului și la modificările corespunzătoare ale plăților. Această dispoziție nu aduce atingere dispozițiilor naționale care nu se referă la informarea consumatorului și care stabilesc condițiile sau consecințele modificărilor, cu excepția celor referitoare la plăți, ale ratelor dobânzilor aferente creditelor sau ale altor condiții economice care privesc creditul, precum faptul că creditorul nu are dreptul să modifice rata dobânzii aferente creditului decât atunci când există un motiv valabil pentru o asemenea modificare sau faptul că, în cazul schimbării ratei dobânzii aferente creditului sau a altor condiții economice care privesc creditul, consumatorul este liber să rezilieze contractul.

(33)Părțile contractante ar trebui să aibă dreptul de a rezilia un contract de credit pe durată nedeterminată. De asemenea, în cazul în care s-a convenit în contractul de credit, creditorul ar trebui să poată suspenda, din motive justificate obiectiv, dreptul consumatorului de a efectua trageri în cadrul unui contract de credit pe durată nedeterminată. Aceste motive pot include, de exemplu, suspiciunea unei utilizări neautorizate sau frauduloase a creditului sau un risc semnificativ de ridicat de incapacitate a consumatorului de a-și îndeplini obligațiile de rambursare a creditului. Prezenta directivă nu aduce atingere legislației naționale în domeniul legislației contractuale care reglementează dreptul părților contractante de a rezilia contractul de credit în urma unei încălcări a condițiilor contractuale.

(34)Pentru a apropia modalitățile de exercitare a dreptului de retragere în domenii similare, este necesar să se prevadă dreptul de retragere fără sancțiuni și fără obligație de justificare, în condiții similare cu cele prevăzute de Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum ⁽¹⁾.

⁽¹⁾L 271, 9.10.2002, p. 16. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2007/64/CE JO L 319, 5.12.2007, p. 1).

(35)În cazul în care un consumator se retrage dintr-un contract de credit în baza căruia a primit bunuri, în special în urma unei achiziții în rate sau a unui contract de închiriere sau de leasing care prevede o obligație de cumpărare, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere reglementărilor statelor membre privind chestiuni referitoare la restituirea bunurilor sau la orice alte chestiuni în legătură cu aceasta.

(36)În unele cazuri, reglementările naționale prevăd deja că fondurile nu pot fi puse la dispoziția consumatorului înainte de expirarea unui anumit termen. În aceste cazuri, este posibil ca consumatorii să dorească să se asigure că primesc bunurile sau serviciile achiziționate în prealabil. De aceea, în cazul contractelor de credit legate, statele membre pot prevedea în mod excepțional că, în situația în care consumatorul solicită explicit primirea bunurilor sau a serviciilor mai devreme, termenul pentru exercitarea dreptului de retragere ar putea fi redus la același termen înainte de care fondurile nu pot fi puse la dispoziție.

(37)În cazul contractelor de credit legate există o legătură de interdependență între achiziția bunurilor sau a serviciilor și contractul de credit încheiat în acest scop. Prin urmare, în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere din contractul de achiziție, întemeiat pe dreptul comunitar, acesta nu ar trebui să mai fie ținut de obligațiile care reies din contractul de credit legat. Aceasta nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor naționale aplicabile contractelor de credit legate, în cazurile în care un contract de achiziție a fost anulat sau consumatorul și-a exercitat dreptul de retragere în temeiul dispozițiilor legale naționale. De asemenea, nu ar trebui să afecteze nici drepturile consumatorilor acordate de dispozițiile naționale, în conformitate cu care nu poate fi încheiat nici un angajament contractual între consumator și un furnizor de bunuri sau servicii și nu poate fi făcută nici o plată între aceste persoane atât timp cât consumatorul nu a semnat contractul de credit pentru finanțarea achiziției de bunuri sau servicii.

(38)În anumite condiții, consumatorului ar trebui să i se permită să solicite despăgubiri din partea creditorului în cazul în care apar probleme legate de contractul de achiziție. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să stabilească în ce măsură și în ce condiții consumatorul trebuie să solicite despăgubiri din partea furnizorului, în special dacă consumatorul trebuie să introducă o acțiune împotriva acestuia, înainte de a putea să le solicite din partea creditorului. Prezenta directivă nu ar trebui să îi priveze pe consumatori de drepturile care le-au fost acordate prin dispozițiile naționale privind răspunderea solidară a vânzătorului sau a furnizorului de servicii și a creditorului.

(39) Consumatorul ar trebui să aibă dreptul de a-și îndeplini obligațiile înainte de data convenită în contractul de credit.

În caz de rambursare anticipată, parțială sau totală, creditorul ar trebui să fie îndreptățit la compensare pentru costurile legate direct de rambursarea anticipată, luând în calcul, de asemenea, orice economii realizate de creditor în legătură cu creditul. Cu toate acestea, pentru a determina metoda de calcul al compensațiilor, este important să se respecte mai multe principii. Calcularea compensației datorate creditorului ar trebui să fie transparentă și inteligibilă pentru consumatorii care se află deja în stadiul precontractual și, în orice caz, în timpul executării contractului de credit. În plus, metoda de calcul ar trebui să fie ușor de aplicat de către creditori, iar autorităților competente ar trebui să li se faciliteze supravegherea asupra modului de stabilire al compensației. În consecință și datorită faptului că un credit de consum nu este, din cauza duratei și a volumului său, finanțat prin mecanisme de finanțare pe termen lung, plafonul pentru compensare ar trebui să fie stabilit sub forma unei sume forfetare. Această abordare reflectă natura specifică a creditelor pentru consumatori și nu ar trebui să aducă atingere eventualei abordări diferite aplicate în cazul altor produse care sunt finanțate prin mecanisme de finanțare pe termen lung, precum creditele ipotecare cu dobândă fixă.

(40)Statele membre ar trebui să aibă dreptul de a prevedea ca această compensație pentru rambursare anticipată să fie solicitată de creditor numai cu condiția ca suma rambursată într-o perioadă de douăsprezece luni să depășească un anumit prag definit de statele membre. La stabilirea pragului, care nu ar trebui să depășească suma de 10 000 EUR, statele membre ar trebui, de exemplu, să ia în considerare suma medie a creditelor de consum de pe piața lor internă.

(41)Transferul drepturilor creditorului în temeiul unui contract de credit nu ar trebui să aibă efectul de a pune consumatorul într-o poziție mai puțin favorabilă. De asemenea, consumatorul ar trebui informat corespunzător în cazul în care contractul de credit este cesionat unui terț. Cu toate acestea, în cazul în care creditorul inițial, în acord cu cesionarul, continuă să administreze creditul în raport cu consumatorul, acesta din urmă nu are un interes major în a fi informat cu privire la cesiune. Prin urmare, o cerință la nivel UE de a informa consumatorul cu privire la cesiune în astfel de cazuri ar fi excesivă.

(42)Statele membre ar trebui să aibă în continuare libertatea de a menține sau introduce norme naționale de reglementare a căilor de informare publică, atunci când acest lucru este

necesar în scopuri legate de eficiența operațiunilor complexe, precum securizarea sau lichidarea activelor care au loc în procesul de lichidare administrativă obligatorie a băncilor.

(43) Pentru promovarea instituirii și a funcționării pieței interne și asigurarea unui nivel înalt de protecție a consumatorilor în întreaga Comunitate este necesar să se asigure comparabilitatea informațiilor referitoare la dobânzile anuale efective în întreaga Comunitate. În ciuda formulei matematice uniforme de calcul al dobânzii anuale efective, prevăzute în Directiva 87/102/CEE această dobândă nu este încă integral comparabilă pe întreg teritoriul Comunității.

În fiecare stat membru sunt luați în considerare factori de cost diferiți la calcularea respectivei dobânzi. În consecință, prezenta directivă ar trebui să definească în mod clar și exhaustiv costul total al creditului pentru consumator.

(44) Pentru a asigura transparența și stabilitatea pieței și până la realizarea unei armonizări avansate, statele membre ar trebui să asigure funcționarea măsurilor corespunzătoare pentru reglementarea sau supravegherea activității creditorilor.

(45) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Prezenta directivă este menită a asigura în special respectul deplin al normelor privind protecția datelor cu caracter personal, dreptul la proprietate, nediscriminarea, protecția familiei și a vieții profesionale, precum și protecția consumatorului în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

(46) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume stabilirea de norme comune pentru anumite aspecte ale actelor cu putere de lege și ale dispozițiilor administrative ale statelor membre privind creditul de consum, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, așa cum este enunțat în respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

(47) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazurile de încălcare a dispozițiilor naționale adoptate în baza prezentei directive și să se asigure că acestea sunt puse în aplicare. Deși alegerea sancțiunilor rămâne la latitudinea statelor membre, sancțiunile prevăzute ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

(48) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.

⁽¹⁾JO L 184, 17.7.1999, p. 23. Decizie modificată prin Decizia 2006/512/CE JO L 200, 22.7.2006, p. 11). ⁽²⁾JOC 321, 31.12.2003, p. 1.

(49) În special, ar trebui să se acorde Comisiei competența de a adopta ipoteze suplimentare pentru calculul dobânzii anuale efective. Deoarece aceste măsuri sunt de ordin general și sunt

destinate modificării elementelor neesențiale ale prezentei directive, ele trebuie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.

(50)În conformitate cu punctul 34 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare ⁽²⁾, statele membre sunt încurajate să elaboreze, pentru ele însele și în interesul Comunității, propriile tabele care să reflecte, pe cât posibil, corelația dintre prezenta directivă și măsurile de transpunere și să le facă publice.

(51)În consecință, luând în considerare numărul de modificări care trebuie aduse Directivei 87/102/CEE datorită evoluției sectorului creditelor de consum și în interesul clarității legislației comunitare, respectiva directivă ar trebui abrogată și înlocuită cu prezenta directivă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I:OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Art. 1: Obiectul

Obiectul prezentei directive este de a armoniza anumite aspecte ale actelor cu putere de lege și ale procedurilor administrative ale statelor membre în materie de contracte de credit pentru consumatori.

Art. 2: Domeniul de aplicare

(1)Prezenta directivă se aplică contractelor de credit.

(2)Prezenta directivă nu se aplică următoarelor contracte:

a)contracte de credit garantate fie prin ipotecă, fie printr-o altă garanție comparabilă, utilizată în mod curent într-un stat membru asupra unui bun imobil, fie printr-un drept legat de un bun imobil;

b)contracte de credit al căror scop este dobândirea sau păstrarea drepturilor de proprietate asupra unui teren sau asupra unei clădiri existente sau proiectate;

c)contracte de credit care implică o sumă totală a creditului mai mică de 200 EUR sau mai mare de 75 000 EUR;

d)contracte de închiriere sau de leasing în cazul cărora obligația de cumpărare a obiectului contractului nu este stabilită nici prin respectivul contract, nici prin vreun contract separat; se consideră că există o astfel de obligație în cazul în care creditorul decide acest lucru în mod unilateral;

e)contracte de credit sub forma unei facilități de tip "descoperit de cont" și în baza cărora creditul trebuie rambursat în termen de o lună;

f)contractele de credit în baza cărora creditul este acordat fără dobândă și fără alte costuri, precum și contractele de credit cu termen de rambursare de trei luni și pentru care sunt de plătit numai costuri nesemnificative;

g)contracte de credit acordate de către un angajator angajaților săi cu titlu accesoriu, fără dobândă sau cu o dobândă anuală efectivă mai mică decât cea practică pe piață și care nu se oferă în general publicului;

h)contracte de credit încheiate cu întreprinderi de investiții, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ⁽¹⁾, sau cu instituții de credit, astfel cum sunt definite la articolul 4 din Directiva 2006/48/CE a Consiliului, cu scopul de a permite unui investitor să efectueze o tranzacție referitoare la unul sau mai multe instrumente enumerate în secțiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE, atunci când întreprinderea de investiții sau instituția de credit care acordă creditul este implicată într-o astfel de tranzacție;

i)contracte de credit care sunt rezultatul unei hotărâri pronunțate de o instanță sau de o altă autoritate instituită conform legii;

j)contracte de credit referitoare la amânarea, cu titlu gratuit, a plății unei datorii existente;

k)contracte de credit la încheierea cărora consumatorului i se cere să pună un bun la dispoziția creditorului, cu titlu de garanție, și în cazul cărora răspunderea juridică a consumatorului este strict limitată la respectivul bun gajat;

l)contracte de credit referitoare la credite acordate unui public restrâns în baza unei dispoziții legale de interes general, la rate ale dobânzii mai mici decât cele practicate în mod obișnuit pe piață, sau fără dobândă, ori în condiții care sunt mai avantajoase pentru consumator decât cele obișnuite de pe piață și cu dobânzi mai mici decât cele practicate în mod normal pe piață.

⁽¹⁾JO L 145, 30.4.2004, p. 1. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2008/10/CE JO L 76, 19.3.2008, p. 33).

⁽²⁾⁽¹⁾Fără a aduce atingere alineatului (2) litera (c), prezenta directivă se aplică de asemenea contractelor de credit negarantate încheiate în scopul renovării de bunuri imobile rezidențiale, care implică o valoare totală a creditului de peste 75 000 EUR.

(3)În cazul contractelor de credit sub forma unei facilități de tip "descoperit de cont" în baza cărora creditul trebuie rambursat la cerere sau într-un interval de trei luni, se aplică numai articolele 1-3, articolul 4 alineatul (1), articolul 4 alineatul (2) literele (a)-(c), articolul 4 alineatul (4), articolele 6-9, articolul 10 alineatul (1), articolul 10 alineatul (4), articolul 10 alineatul (5), articolul 12, articolul 15, articolul 17 și articolele 19-32.

(4)În cazul contractelor de credit sub forma facilității de tip "descoperit de cont" cu aprobare tacită se aplică numai articolele 1-3, 18, 20 și 22-32.

(5)Statele membre pot să decidă că numai articolele 1-4, 6, 7 și 9, articolul 10 alineatul (1), articolul 10 alineatul (2) literele (a)-(h) și (l), articolul 10 alineatul (4), articolele 11, 13 și articolele 16-32 se aplică contractelor de credit încheiate de o organizație care:

a)este constituită în avantajul reciproc al membrilor săi;

b)obține profit doar în beneficiul membrilor săi;

c)îndeplinește un rol social cerut de legislația internă;

d)primește și gestionează numai economii ale membrilor săi și le oferă surse de creditare numai acestora; și

e)acordă credit cu o dobândă anuală efectivă mai mică decât cea practică în mod obișnuit pe piață sau în limitele unui plafon prevăzut de legislația națională,

și a cărei componență este limitată la persoane care își au reședința sau locul de muncă într-o anumită regiune sau la angajați și pensionari ai unui anumit angajator, sau la persoane care îndeplinesc alte cerințe prevăzute de legislația națională, cerințe care reprezintă baza pe care se întemeiază o legătură comună între membri.

Statele membre pot să excludă din domeniul de aplicare a prezentei directive contractele de credit încheiate de o astfel de organizație în cazul în care valoarea totală a contractelor de credit încheiate de această organizație este nesemnificativă în raport cu valoarea totală a tuturor contractelor de credit existente în statul membru în care această organizație își are sediul și în cazul în care valoarea totală a tuturor contractelor de credit încheiate de toate organizațiile de acest fel în respectivul stat membru nu depășește 1 % din valoarea totală a tuturor contractelor de credit existente încheiate în respectivul stat membru.

Statele membre analizează anual condițiile de aplicare a oricărei excluderi de acest fel, pentru a vedea dacă aceste condiții continuă să existe, și procedează la eliminarea excluderii în cazul în care consideră că nu se mai întrunesc condițiile necesare.

(6)Statele membre pot să decidă că se aplică numai articolele 1-4, 6, 7, 9, articolul 10 alineatul (1), articolul 10 alineatul (2) literele (a)-(i), (l) și (r), articolul 10 alineatul (4), articolele 11, 13, 16 și articolele 18-32 în cazul contractelor de credit care prevăd punerea de acord a creditorului cu consumatorul asupra unor formalități cu privire la amânarea la plată sau la metodele de rambursare, în cazul în care consumatorul și-a încălcat deja obligațiile cuprinse în contractul de credit inițial și dacă:

a)astfel de formalități ar fi susceptibile de a elimina posibilitatea unor acțiuni în instanță în legătură cu respectiva încălcare; și

b)consumatorul nu ar fi, prin aceasta, obligat să respecte clauze contractuale mai puțin favorabile decât cele din contractul de credit inițial.

Cu toate acestea, în cazul în care contractul de credit se înscrie în domeniul de aplicare al alineatului (3), se aplică numai dispozițiile respectivului alineat.

Art. 3: Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

a)"consumator" înseamnă o persoană fizică care, în cadrul operațiunilor reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri care se află în afara activității sale comerciale sau profesionale;

b)"creditor" înseamnă o persoană fizică sau juridică care acordă sau promite să acorde credite în exercițiul activității sale comerciale sau profesionale;

c)"contract de credit" înseamnă un contract prin care un creditor acordă sau promite să acorde unui consumator un credit sub formă de amânare la plată, împrumut sau alte facilități financiare similare, cu excepția contractelor pentru prestarea de servicii în mod continuu sau pentru furnizarea de bunuri de același fel, atunci când consumatorul plătește pentru acestea în rate, pe durata furnizării lor;

d)"facilitate de tip «descoperit de cont»" înseamnă un contract de credit explicit în baza căruia un creditor pune la dispoziția unui consumator fonduri care depășesc soldul curent al contului curent al consumatorului;

e)"facilitate de tip «descoperit de cont» cu aprobare tacită" înseamnă o facilitate de tip "descoperit de cont", acceptată în mod tacit, prin care un creditor pune la dispoziția unui consumator fonduri care depășesc soldul curent al contului curent al consumatorului sau facilitatea de tip "descoperit de cont" convenită;

f)"intermediar de credit" înseamnă o persoană fizică sau juridică care nu acționează în calitate de creditor și care, în cursul exercitării activității sale comerciale sau profesionale, în schimbul unui onorariu, ce poate lua formă pecuniară sau orice altă formă de plată convenită:

(i)prezintă sau oferă consumatorilor contracte de credit;

(ii)oferă asistență consumatorilor prin organizarea de activități pregătitoare privind contractele de credit, altele decât cele de la punctul (i); sau

(iii)încheie contracte de credit cu consumatorii în numele creditorului;

g)"costul total al creditului pentru consumatori" înseamnă toate costurile, inclusiv dobânda, comisioanele, taxele și orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit și care sunt cunoscute de către creditor, cu excepția taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special primele de asigurare, sunt incluse, de asemenea, în cazul în care obținerea creditului sau obținerea acestuia potrivit clauzelor și condițiilor prezentate este condiționată de încheierea unui contract de servicii;

h)"valoarea totală plătită de către consumator" înseamnă suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru consumator;

i)"dobânda anuală efectivă" înseamnă costul total al creditului pentru consumator exprimat ca procent anual din valoarea totală a creditului, inclusiv costurile menționate la articolul 19 alineatul (2), dacă este cazul;

j)"rata dobânzii aferente creditului" înseamnă rata dobânzii exprimată ca procent fix sau variabil aplicat anual sumei trase din credit;

k)"rata fixă a dobânzii aferente creditului" înseamnă că în contractul de credit creditorul și consumatorul convin asupra unei rate a dobânzii aferente creditului pentru întreaga durată a contractului de credit sau asupra mai multor rate a dobânzii aferente creditului pentru termene parțiale aplicând exclusiv un procentaj fix stabilit. În cazul în care nu sunt fixate toate ratele dobânzii aferente creditului în contractul de credit, se consideră că rata dobânzii aferente creditului este fixă numai pentru termenele parțiale pentru care ratele dobânzii aferente creditului sunt stabilite exclusiv printr-un procentaj fix specific convenit în momentul încheierii contractului de credit;

l)"valoarea totală a creditului" înseamnă plafonul sau sumele totale puse la dispoziție în baza unui contract de credit;

m)"suport durabil" înseamnă orice instrument care permite consumatorului să stocheze informații care îi sunt adresate personal, în așa fel încât acestea să fie accesibile pentru consultare în viitor pe o perioadă de timp adaptată scopului informațiilor, și care permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate;

n)"contract de credit legat" înseamnă un contract de credit în care:

(i)creditul în cauză servește exclusiv finanțării unui contract care are ca obiect furnizarea anumitor bunuri sau prestarea unui anumit serviciu; și

(ii)aceste două contracte formează, din punct de vedere obiectiv, o unitate comercială; se consideră că există o unitate comercială în cazul în care furnizorul sau prestatorul de servicii finanțează el însuși creditul pentru consumator sau, dacă acesta este finanțat de un terț, în cazul în care creditorul folosește serviciile furnizorului sau ale prestatorului în legătură cu încheierea contractului de credit sau cu pregătirea acestuia sau în cazul în care bunurile respective sau prestarea unui anumit serviciu sunt specificate în mod expres în contractul de credit.

CAPITOLUL II: INFORMAȚII ȘI PRACTICI PRELIMINARE ÎNCHEIERII CONTRACTULUI DE CREDIT

Art. 4: Informații standard care trebuie incluse în publicitate

(1)Orice formă de publicitate referitoare la contractele de credit care indică o rată a dobânzii sau orice alte cifre referitoare la costul creditului pentru consumator cuprinde informații standard în conformitate cu prezentul articol.

Această obligație nu se aplică în situațiile în care legislația națională prevede indicarea dobânzii anuale efective în cazul publicității privind contractele de credit în care nu se menționează rata dobânzii și nici alte cifre referitoare la orice cost al creditului pentru consumator în sensul primului paragraf.

(2)Informațiile standard specifică, în mod clar, concis și vizibil, prin intermediul unui exemplu reprezentativ, următoarele:

- a)rata dobânzii aferente creditului, fixă și/sau variabilă, împreună cu informații privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru consumator;
- b)valoarea totală a creditului;
- c)dobânda anuală efectivă; în cazul unui contract de credit de tipul celor prevăzute la articolul 2 alineatul (3), statele membre pot decide că nu este necesară specificarea dobânzii anuale efective;
- d)dacă este cazul, durata contractului de credit;
- e)în cazul unui credit sub formă de amânare la plată pentru un anumit bun sau serviciu, prețul actual și valoarea oricărei plăți în avans; și
- f)dacă este cazul, valoarea totală plătită de către consumator și valoarea ratelor.

(3)În cazul în care la încheierea unui contract referitor la un serviciu accesoriu aferent contractului de credit, în special o asigurare, este obligatorie pentru obținerea creditului sau pentru obținerea creditului conform clauzelor și condițiilor prezentate, iar costul acelui serviciu nu poate fi determinat în prealabil, obligația de a încheia un asemenea contract este, de asemenea, menționată în mod clar, concis și vizibil, împreună cu dobânda anuală efectivă.

(4)Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere Directivei 2005/29/CE.

Art. 5: Informații precontractuale

(1)Cu o perioadă rezonabilă de timp înainte ca un consumator să încheie un contract de credit sau să accepte o ofertă, creditorul și, unde este cazul, intermediarul de credit furnizează consumatorului, pe baza termenilor și a condițiilor de creditare oferite de către creditor, precum și, dacă este cazul, a preferințelor exprimate și a informațiilor furnizate de către consumator, informațiile necesare care să îi permită consumatorului

să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit. Aceste informații, furnizate pe hârtie sau pe alt suport durabil, sunt furnizate prin intermediul formularului "Informații standard la nivel european privind creditul de consum" care figurează în anexa II. Se consideră că creditorul a respectat cerințele de informare prevăzute la prezentul alineat și la articolul 3 alineatele (1) și (2) din Directiva 2002/65/CE în cazul în care a furnizat "Informații standard la nivel european privind creditul de consum".

Aceste informații menționează:

- a) tipul de credit;
- b) identitatea și adresa creditorului, precum și, dacă este cazul, identitatea și adresa intermediarului de credit implicat;
- c) valoarea totală a creditului și condițiile care guvernează tragerea;
- d) durata contractului de credit;
- e) în cazul unui credit acordat sub forma unei amânări la plată pentru un anumit bun sau serviciu și în cazul contractelor de credit legate, bunul sau serviciul respectiv și prețul actual al acestuia;
- f) rata dobânzii aferente creditului, condițiile care guvernează aplicarea ratei dobânzii aferente creditului și, unde este cazul, orice indice sau rată de referință aplicabilă ratei inițiale a dobânzii aferente creditului, ca și termenele, procedurile și condițiile în care variază rata dobânzii aferente creditului; în cazul în care se aplică rate diferite ale dobânzii aferente creditului în circumstanțe diferite, informațiile sus-menționate privind toate ratele aplicabile;
- g) dobânda anuală efectivă și valoarea totală plătită de către consumator, ilustrate prin intermediul unui exemplu reprezentativ care menționează toate ipotezele folosite pentru calculul ratei respective; în cazul în care consumatorul a informat creditorul în legătură cu una sau mai multe componente ale creditului preferat, precum durata contractului de credit și valoarea totală a creditului, creditorul trebuie să ia în considerare aceste componente; în cazul în care un contract de credit prevede modalități de tragere diferite, cu costuri diferite sau cu rate ale dobânzii aferente creditului diferite, și creditorul folosește ipoteza din anexa I partea II litera (b), acesta trebuie să indice faptul că aplicarea altor mecanisme de tragere pentru acest tip de contract de credit poate avea drept rezultat aplicarea unei dobânzi anuale efective mai mari;
- h) suma, numărul și frecvența plăților care vor fi efectuate de către consumator și, dacă este cazul, ordinea în care plățile vor fi alocate, pentru rambursare, diferitelor solduri restante fixate la rate diferite ale dobânzii aferente creditului;
- i) unde este cazul, costurile de administrare ale unui sau mai multor conturi care înregistrează atât operațiunile de plată, cât și tragerile din credit, cu excepția cazului în care deschiderea unui cont este opțională, costurile pentru utilizarea unui mijloc de plată atât pentru operațiuni de plată, cât și pentru trageri din credit, orice alte costuri rezultând din contractul de credit, precum și condițiile în care aceste costuri pot fi modificate;
- j) după caz, orice taxe pe care consumatorul trebuie să le plătească notarului la încheierea contractului de credit;
- k) orice obligație referitoare la încheierea unui contract privind un serviciu accesoriu aferent unui contract de credit, în special o poliță de asigurare, în cazul în care obținerea creditului

sau obținerea creditului conform clauzelor și condițiilor prezentate este condiționată de încheierea unui contract privind acest serviciu;

l) rata dobânzii aplicabilă în cazul ratelor restante, măsurile pentru ajustarea acesteia, și, unde este cazul, orice penalități în caz de neplată;

m) o avertizare privind consecințele neefectuării plăților;

n) unde este cazul, garanțiile solicitate;

o) existența sau lipsa dreptului de retragere;

p) dreptul de rambursare anticipată, dacă există, și, dacă este cazul, informații privind dreptul creditorului la compensație și modul în care aceasta va fi stabilită în conformitate cu articolul 16;

q) dreptul consumatorului de a fi informat de îndată și gratuit asupra rezultatului consultării bazei de date pentru evaluarea bonității sale, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2);

r) dreptul consumatorului de a primi la cerere și gratuit un exemplar din proiectul de contract de credit. Această dispoziție nu se aplică în cazul în care, în momentul cererii, creditorul nu dorește să încheie contractul de credit cu consumatorul; și

s) **dacă este cazul, termenul pe parcursul căruia informațiile precontractuale au forță obligatorie pentru creditor.**

În cazul în care un acord de credit se raportează la un indice de referință în sensul definiției de la articolul 3 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului (*), creditorul sau, dacă este cazul, intermediarul creditului îi precizează consumatorului denumirea și administratorul indicelui de referință, precum și potențialele implicații asupra consumatorului, într-un document separat ce poate fi anexat la formularul Informații standard la nivel european privind creditul de consum.

(*) Regulamentul (UE) 2016/101 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 (JO L 171, 29.6.2016, p. 1).

Orice informații suplimentare pe care creditorul ar dori să i le furnizeze consumatorului sunt oferite într-un document separat care poate fi anexat la formularul "Informații standard la nivel european privind creditul de consum".

(2) Cu toate acestea, în cazul comunicării telefonice la care se face referire la articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2002/65/CE, descrierea caracteristicilor principale ale serviciului financiar care trebuie oferită, în conformitate cu dispozițiile articolului 3 alineatul (3) litera (b) a doua liniuță din aceeași directivă, trebuie să cuprindă cel puțin elementele menționate la alineatul (1) literele (c), (d), (e), (f) și (h) din prezentul articol și dobânda anuală efectivă, ilustrată prin intermediul unui exemplu reprezentativ, precum și valoarea totală plătită de către consumator.

(3) În cazul în care, la cererea consumatorului, contractul a fost încheiat folosind un mijloc de comunicare la distanță care nu permite furnizarea informațiilor conforme alineatului (1), în special în cazul menționat la alineatul (2), creditorul pune la dispoziția consumatorului toate

informațiile precontractuale folosind formularul "Informații standard la nivel european privind creditul de consum" imediat după încheierea contractului de credit.

(4) La cerere, în plus față de "Informațiile standard la nivel european privind creditul de consum", consumatorului i se va furniza gratuit și un exemplar din proiectul de contract de credit. Această dispoziție nu se aplică în cazul în care, în momentul cererii, creditorul nu dorește să încheie contractul de credit cu consumatorul.

(5) În cazul unui contract de credit în care plățile făcute de consumator nu duc la o amortizare aferentă imediată a valorii totale a creditului, dar sunt utilizate pentru a constitui capital în timpul perioadelor și în condițiile stabilite în contractul de credit sau într-un contract accesoriu, informațiile precontractuale cerute conform alineatului (1) cuprind o declarație clară și concisă, potrivit căreia aceste contracte de credit nu prevăd o garanție de restituire a valorii totale a creditului tras în baza acestuia, cu excepția cazului în care se oferă o astfel de garanție.

(6) Statele membre se asigură că creditorii și, unde este cazul, intermediarii de credit oferă consumatorului explicații corespunzătoare, pentru a-i permite să evalueze dacă contractul de credit propus este adaptat la nevoile sale și la situația sa financiară, unde este cazul, prin explicarea informațiilor precontractuale care trebuie furnizate în conformitate cu alineatul (1), caracteristicile esențiale ale produselor propuse și efectele exacte pe care le pot avea asupra consumatorului, inclusiv consecințele neplății din partea consumatorului. Statele membre pot adapta modul și măsura în care se acordă asistență, precum și identitatea părții care o acordă, la circumstanțele speciale ale situației în care este oferit contractul de credit, la persoana căreia îi este oferit și la tipul de credit oferit.

Art. 6: Cerințe precontractuale de informare pentru anumite contracte de credit sub forma facilității de tip "descoperit de cont" și pentru anumite contracte specifice de credit

(1) Cu o perioadă rezonabilă de timp înainte ca un consumator să încheie un contract de credit sau să accepte o ofertă referitoare la un contract de credit în înțelesul articolului 2 alineatele (3), (5) sau (6), creditorul și, după caz, intermediarul de credit furnizează consumatorului, pe baza clauzelor și a condițiilor de creditare oferite de către creditor, precum și, dacă este cazul, a preferințelor exprimate și a informațiilor furnizate de către consumator, informațiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit.

Aceste informații menționează:

- a) tipul de credit;
- b) identitatea și adresa creditorului, precum și, dacă este cazul, numele și adresa intermediarului de credit implicat;
- c) valoarea totală a creditului;
- d) durata contractului de credit;
- e) rata dobânzii aferente creditului; condițiile care guvernează aplicarea ratei dobânzii aferente creditului, orice indice sau rată de referință aplicabilă ratei inițiale a dobânzii aferente creditului, costurile aplicabile din momentul încheierii contractului de credit și, unde este cazul, condițiile în care acele costuri pot fi modificate;

- f) dobânda anuală efectivă prin intermediul unor exemple reprezentative care menționează toate ipotezele folosite pentru calculul ratei respective;
- g) condițiile și procedura pentru rezilierea contractului de credit;
- h) atunci când este cazul, pentru contractele de credit de tipul celor menționate la articolul 2 alineatul (3), o mențiune conform căreia consumatorul i se poate solicita în orice moment rambursarea integrală a creditului;
- i) rata dobânzii aplicabilă în cazul ratelor restante, măsurile pentru ajustarea acesteia, și, unde este cazul, orice penalități plătibile în caz de neplată;
- j) dreptul consumatorului de a fi informat imediat și gratuit, în conformitate cu articolul 9 alineatul (2), asupra rezultatului consultării bazei de date, realizate pentru evaluarea bonității sale;
- k) pentru contractele de credit de tipul celor menționate la articolul 2 alineatul (3), informații cu privire la costurile aplicabile încă de la momentul încheierii contractului de credit, precum și, dacă este cazul, condițiile în care pot fi modificate aceste costuri;
- l) dacă este cazul, termenul pe parcursul căruia informațiile precontractuale au forță obligatorie pentru creditor.**

Aceste informații se furnizează pe hârtie sau pe un alt suport durabil și toate informațiile trebuie să aibă același grad de vizibilitate. Acestea pot fi furnizate prin intermediul formularului "Informații standard la nivel european privind creditul de consum" care figurează în anexa III. Se consideră că creditorul a respectat cerințele referitoare la informații stipulate în prezentul alineat și în articolul 3 alineatul (1) și (2) din Directiva 2002/65/CE în cazul în care a furnizat formularul "Informații standard la nivel european privind creditul de consum".

(2) În cazul unui contract de credit de tipul celui prevăzut la articolul 2 alineatul (3), statele membre pot decide nespecificarea dobânzii anuale efective.

(3) În cazul unui contract de credit în sensul articolului 2 alineatele (5) și (6), informațiile furnizate consumatorului în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol includ și:

a) suma, numărul și frecvența plăților care vor fi efectuate de către consumator și, dacă este cazul, ordinea în care plățile vor fi alocate, pentru rambursare, diferitelor solduri restante fixate la rate diferite ale dobânzii aferente creditului; și

b) dreptul de rambursare anticipată și, dacă este cazul, informații privind dreptul creditorului la compensație și modul în care aceasta va fi stabilită.

Cu toate acestea, în cazul în care contractul de credit intră în domeniul de aplicare al articolului 2 alineatul (3), se aplică numai dispozițiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

(4) Cu toate acestea, în cazul comunicării telefonice și în cazul în care consumatorul solicită ca facilitatea de tip "descoperit de cont" să fie disponibilă imediat, descrierea caracteristicilor principale ale serviciului financiar include cel puțin elementele menționate la literele (c), (e), (f) și (h) din alineatul (1). În plus, în contractele de credit de tipul celor prevăzute la alineatul (3), descrierea principalelor caracteristici include menționarea duratei contractului de credit.

(5) Fără a aduce atingere derogării prevăzute la articolul 2 alineatul (2) litera (e), statele membre pun în aplicare cel puțin cerințele primei teze a alineatului (4) din prezentul articol în

cazul contractelor de credit care sunt acordate sub forma unei facilități de tip "descoperit de cont" și care trebuie rambursate într-o perioadă de o lună.

(6) La cerere, în plus față de informațiile menționate la alineatele (1)-(4), consumatorului i se furnizează gratuit un exemplar din proiectul de contract de credit care include informațiile contractuale prevăzute la articolul 10, în măsura în care se aplică articolul respectiv. Această dispoziție nu se aplică în cazul în care, în momentul cererii, creditorul nu dorește să încheie contractul de credit cu consumatorul.

(7) În cazul în care, la cererea consumatorului, contractul a fost încheiat folosind un mijloc de comunicare la distanță care nu permite oferirea informațiilor care trebuie furnizate în conformitate cu alineatele (1) și (3), inclusiv în cazurile menționate la alineatul (4), creditorul își îndeplinește, imediat după încheierea contractului de credit, obligațiile în temeiul alineatelor (1) și (3), prin furnizarea de informații contractuale în conformitate cu articolul 10, în măsura în care acest articol este aplicabil.

Art. 7: Excepții de la obligația de informare precontractuală

Articolele 5 și 6 nu se aplică furnizorilor de bunuri sau servicii care acționează cu titlu auxiliar în calitate de intermediari de credit. Această excepție nu aduce atingere obligației creditorului de a se asigura că informațiile precontractuale menționate în articolele respective au fost primite de consumator.

Art. 8: Obligația de a evalua bonitatea consumatorului

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 8a în ceea ce privește modificarea anexelor pentru a ține seama de modificările la ADR, RID și ADN, în special cele legate de progresele științifice și tehnice, inclusiv utilizarea tehnologiilor pentru localizare și urmărire.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care părțile convin la modificarea valorii totale a creditului după încheierea contractului de credit, creditorul actualizează informațiile financiare aflate la dispoziția sa privind consumatorul și evaluează bonitatea consumatorului înainte de efectuarea oricărei creșteri semnificative a valorii totale a creditului.

Art. 8^a: Exercițarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 alineatul (1) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 26 iulie 2019. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 8 alineatul (1) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4)Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(*)JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(5)De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6)Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Perioada respectivă se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

CAPITOLUL III:ACCESUL LA BAZE DE DATE

Art. 9: Accesul la baze de date

(1)Fiecare stat membru asigură, în cazul creditului transfrontalier, accesul creditorilor din alte state membre la bazele de date folosite în statul membru respectiv pentru evaluarea bonității consumatorilor. Condițiile de acces trebuie să fie nediscriminatorii.

(2)În cazul în care respingerea cererii de creditare se bazează pe consultarea unei baze de date, creditorul îl informează imediat pe consumator și fără costuri suplimentare în legătură cu rezultatul acestei consultări și cu caracteristicile bazei de date consultate.

(3)[textul din Art. 9, alin. (3) din capitolul III a fost abrogat la 26-iul-2019 de subpunctul XII., punctul 3. din anexa 1, partea IX din Regulamentul 1243/20-iun-2019]

(4)Prezentul articol nu aduce atingere aplicării Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, precum și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾.

⁽¹⁾JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

CAPITOLUL IV:INFORMAȚII ȘI DREPTURI PRIVIND CONTRACTELE DE CREDIT

Art. 10: Informații care trebuie menționate în contractele de credit

(1)Contractele de credit trebuie redactate pe hârtie sau pe un alt suport durabil.

Toate părțile contractante primesc câte un exemplar al contractului de credit. Prezentul articol nu aduce atingere niciunei norme naționale privind valabilitatea încheierii de contracte de credit care respectă legislația comunitară.

(2)Contractul de credit specifică în mod clar și concis:

a)tipul de credit;

b)identitățile și adresele părților contractante, precum și, dacă este cazul, numele și adresele intermediarilor de credit implicați;

- c) durata contractului de credit;
- d) valoarea totală a creditului și condițiile care reglementează tragerea creditului;
- e) în cazul unui credit acordat sub forma unei amânări la plată pentru un anumit bun sau serviciu sau în cazul contractelor de credit legate, bunul sau serviciul respectiv și prețul actual al acestuia;
- f) rata dobânzii aferente creditului, condițiile care guvernează aplicarea acestei rate și, atunci când este disponibil, orice indice sau rată de referință aplicabilă ratei inițiale a dobânzii aferente creditului, precum și perioadele, procedurile și condițiile în care variază rata dobânzii aferente creditului și, în cazul în care se aplică rate diferite ale dobânzii aferente creditului în circumstanțe diferite, informațiile sus-menționate privind toate nivelurile aplicabile;
- g) dobânda anuală efectivă și valoarea totală plătită de către consumator, calculate la momentul încheierii contractului de credit; se menționează toate ipotezele folosite pentru calcularea acestei rate;
- h) suma, numărul și frecvența plăților care urmează să fie efectuate de către consumator și, dacă este cazul, ordinea în care plățile vor fi alocate, pentru rambursare, diferitelor solduri restante fixate la rate diferite ale dobânzii aferente creditului;
- i) **în cazul amortizării de capital a unui contract de credit pe durată determinată, dreptul consumatorului de a primi, la cerere și gratis, în orice moment pe toată durata contractului de credit, un extras de cont sub forma unui tabel de amortizare.**

Tabelul de amortizare indică ratele scadente, precum și perioadele și condițiile privind plata acestor sume; tabelul conține o detaliere a fiecărei rambursări care să indice amortizarea de capital, dobânda calculată pe baza ratei dobânzii aferente creditului și, dacă este cazul, costurile suplimentare; în cazul în care rata dobânzii nu este fixă sau costurile suplimentare pot fi modificate în baza contractului de credit, tabelul de amortizare indică în mod clar și concis că datele cuprinse în tabel vor rămâne valabile numai până la schimbarea următoare a ratei dobânzii aferente creditului sau a costurilor suplimentare în conformitate cu contractul de credit;
- j) în cazul în care costurile și dobânzile trebuie suportate fără amortizarea capitalului, un extras care arată perioadele și condițiile pentru plata dobânzii și a oricăror costuri recurente și nerecurente asociate;
- k) unde este cazul, costurile de administrare ale unui sau mai multor conturi care înregistrează atât operațiunile de plată, cât și tragerile din credit, cu excepția cazului în care deschiderea unui cont este opțională, costurile pentru utilizarea unui mijloc de plată atât pentru operațiuni de plată, cât și pentru trageri din credit, orice alte costuri rezultând din contractul de credit, precum și condițiile în care aceste costuri pot fi modificate;
- l) rata dobânzii, în cazul plăților restante, aplicabilă la data încheierii contractului de credit și măsurile pentru ajustarea acesteia și, dacă este cazul, orice penalități datorate în caz de neplată;
- m) o avertizare privind consecințele neefectuării plăților;
- n) după caz, o declarație potrivit căreia este necesară plata unor taxe notariale;
- o) garanțiile și asigurările necesare, dacă există;

- p) existența sau inexistența unui drept de retragere, termenul în care acel drept poate fi exercitat și alte condiții pentru exercitarea acestuia, inclusiv informații privind obligarea consumatorului de a plăti capitalul tras și dobânda în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) litera (b) și cuantumul dobânzii plătitibile pe zi;
- q) informații privind drepturile care rezultă din articolul 15, ca și condițiile pentru exercitarea acestor drepturi;
- r) dreptul de rambursare anticipată, procedura de rambursare anticipată, precum și, dacă este cazul, informații privind dreptul creditorului la compensație și modul în care va fi determinată această compensație;
- s) procedura care trebuie urmată în exercitarea dreptului de a cere rezilierea contractului de credit;
- t) dacă există sau nu posibilitatea recurgerii la o procedură extrajudiciară de contestare și la o cale de atac pentru consumator și, în caz afirmativ, modalitățile de acces la acestea;
- u) după caz, alte condiții și clauze contractuale;
- v) după caz, denumirea și adresa autorității de supraveghere competente.

(3) În cazul în care se aplică alineatul (2) litera (i), creditorul pune la dispoziția consumatorului, în mod gratuit și în orice moment pe întreaga durată a contractului de credit, un extras de cont sub forma unui tabel de amortizare.

(4) În cazul unui contract de credit în care plățile efectuate de consumator nu duc la o amortizare aferentă imediată a valorii totale a creditului, dar sunt utilizate pentru a constitui capital în timpul perioadelor și în condițiile stabilite în contractul de credit sau într-un contract accesoriu, informațiile cerute conform alineatului (2) cuprind o declarație clară și concisă potrivit căreia aceste contracte de credit nu prevăd o garanție de restituire a valorii totale a creditului tras în baza acestuia, cu excepția cazului în care se oferă o astfel de garanție.

(5) În cazul contractelor de credit sub forma unei facilități de tip "descoperit de cont" de tipul celor menționate la articolul 2 alineatul (3), următoarele informații se specifică în mod clar și concis:

- a) tipul de credit;
- b) identitățile și adresele părților contractante, precum și, dacă este cazul, identitatea și adresa intermediarului de credit implicat;
- c) durata contractului de credit;
- d) valoarea totală a creditului și condițiile care reglementează tragerea;
- e) rata dobânzii aferente creditului, condițiile care guvernează aplicarea acesteia și, unde este cazul, orice indice sau rată de referință aplicabilă ratei inițiale a dobânzii aferente creditului, precum și termenele, procedura și condițiile pentru modificarea ratei dobânzii aferente creditului și, în cazul în care se aplică rate ale dobânzii aferente creditului diferite în circumstanțe diferite, informațiile menționate anterior în privința tuturor ratelor aplicabile;
- f) dobânda anuală efectivă și costurile totale ale creditului pentru consumator, calculate la momentul încheierii contractului de credit; se menționează toate ipotezele folosite pentru calcularea respectivei rate, astfel cum este menționat la articolul 19 alineatul (2), coroborat cu articolul 3 literele (g) și (i); statele membre pot decide că nu este necesară specificarea dobânzii anuale efective;

g)o mențiune conform căreia consumatorului i se poate solicita în orice moment rambursarea integrală a creditului;

h)condițiile referitoare la exercitarea dreptului de retragere din contractul de credit; și

i)informații cu privire la costurile aplicabile încă de la momentul încheierii contractului de credit, precum și, dacă este cazul, condițiile în care pot fi modificate aceste costuri.

Art. 11: Informații privind rata dobânzii aferente creditului

(1)Atunci când este cazul, consumatorul este informat, pe hârtie sau pe alt suport durabil, în legătură cu orice modificare a ratei dobânzii aferente creditului înainte ca modificarea să intre în vigoare. Informațiile precizează cuantumul plăților de efectuat după intrarea în vigoare a noii rate a dobânzii aferente creditului și, în cazul în care numărul sau frecvența plăților se modifică, informații în legătură cu acestea.

(2)Cu toate acestea, părțile pot conveni în contractul de credit ca informațiile la care se face referire la alineatul (1) să fie transmise periodic consumatorului, în cazuri unde modificarea ratei dobânzii aferente creditului este cauzată de o modificare a ratei de referință și noua rată de referință este făcută publică prin mijloace corespunzătoare, iar informațiile privind noua rată de referință sunt puse la dispoziție la sediul creditorului.

Art. 11^a: Informații despre modificarea termenelor și condițiilor unui contract de credit

Fără a aduce atingere altor obligații prevăzute în prezenta directivă, statele membre se asigură că, înainte de a modifica termenele și condițiile contractului de credit, creditorul îi comunică următoarele informații consumatorului:

(a)o descriere clară a modificărilor propuse, precizând dacă debitorul trebuie să își dea consimțământul sau dacă modificările sunt introduse prin efectul legii;

(b)calendarul de punere în aplicare a modificărilor menționate la litera (a);

(c)mijloacele de care dispune consumatorul pentru a depune o plângere cu privire la modificările menționate la litera (a);

(d)termenul în care trebuie formulată o astfel de plângere;

(e)denumirea și adresa autorității competente la care consumatorul poate depune plângerea.

Art. 12: Obligații aplicabile în cazul contractelor de credit sub forma facilității de tip "descoperit de cont"

(1)**Dacă un contract de credit vizează un împrumut acordat sub forma unei facilități de tip "descoperit de cont", consumatorul este informat cu regularitate prin intermediul unui extras de cont, pe hârtie sau pe alt suport durabil, care conține următoarele informații:**

a)perioada exactă la care se referă extrasul de cont;

b)cuantumul și datele tragerilor;

c)soldul din extrasul anterior și data acestuia;

d)noul sold;

e)datele și sumele plăților efectuate de consumator;

f)rata dobânzii aferente creditului aplicată;

g)orice costuri care au fost aplicate;

h)dacă este cazul, suma minimă de plată.

(2)În plus, consumatorul este informat pe hârtie sau pe alt suport durabil asupra modificărilor ratei dobânzii aferente creditului sau ale oricăror costuri datorate înainte ca modificarea respectivă să intre în vigoare.

Cu toate acestea, părțile pot conveni în contractul de credit ca informațiile privind modificările ratei dobânzii aferente creditului să fie comunicate în modul prevăzut la alineatul (1), în cazurile în care modificarea ratei dobânzii aferente creditului este cauzată de o modificare a ratei de referință și noua rată de referință este făcută publică prin mijloace corespunzătoare, iar informațiile privind noua rată de referință sunt puse la dispoziție și la sediul creditorului.

Art. 13: Contractele de credit pe durată nedeterminată

(1)Consumatorul poate decide rezilierea standard a unui contract de credit pe durată nedeterminată în orice moment, cu excepția cazurilor în care părțile au convenit o perioadă de preaviz. Această perioadă nu poate depăși o lună.

Dacă s-a convenit în contractul de credit, creditorul poate decide rezilierea standard a unui contract de credit pe durată nedeterminată prin notificarea consumatorului în scris, pe hârtie sau pe alt suport durabil, cu cel puțin două luni înainte.

(2)În cazul în care s-a convenit în contractul de credit, creditorul poate retrage din motive justificate obiectiv dreptul consumatorului de a efectua trageri pe baza unui contract de credit pe durată nedeterminată. Creditorul îl va informa pe consumator în legătură cu retragerea și cu motivele acesteia, în scris pe hârtie sau pe alt suport durabil, dacă este posibil înainte de retragere și cel mai târziu imediat ulterior, cu excepția cazului în care furnizarea acestor informații este interzisă de alt act legislativ comunitar sau este contrară obiectivelor ordinii publice sau ale siguranței publice.

Art. 14: Dreptul de retragere

(1)Consumatorul are la dispoziție un termen de paisprezece zile calendaristice în care se poate retrage din contractul de credit fără a invoca motive.

Acest termen de retragere începe să curgă:

a)fie în ziua încheierii contractului de credit; fie b) în ziua în care consumatorului îi sunt aduse la cunoștință clauzele și condițiile contractuale și informațiile, conform articolului 10, în cazul în care ziua respectivă este ulterioară celei la care se face referire la litera (a) a acestui paragraf.

(2)Dacă în cazul unui contract de credit legat, astfel cum este definit la articolul 3 litera (n), legislația națională în vigoare la momentul intrării în vigoare a prezentei directive prevede deja că fondurile nu pot fi puse la dispoziția consumatorului înainte de expirarea unui anumit termen, statele membre pot în mod excepțional să prevadă că perioada menționată în alineatul

(1) din prezentul articol poate fi redusă la respectivul termen, la cererea expresă a consumatorului.

(3)În cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere, acesta are obligația:

a)pentru ca retragerea să fie efectivă înainte de expirarea termenului menționat la alineatul (1), de a-l notifica pe creditor ca urmare a informării oferite de acesta în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (p), prin mijloace care pot fi dovedite în conformitate cu legislația națională. Termenul este considerat a fi respectat în cazul în care respectiva

notificare este expediată înainte de expirarea termenului, cu condiția să fie pe hârtie sau pe alt suport durabil aflat la îndemâna creditorului și accesibil acestuia; și

b) de a-i plăti creditorului principalul și dobânda aferentă acestuia de la data la care creditul a fost tras până la data la care principalul a fost rambursat, fără nicio întârziere nejustificată și nu mai târziu de 30 de zile calendaristice de la trimiterea notificării retragerii către creditor.

Dobânda se calculează pe baza ratei dobânzii aferente creditului convenite. Creditorul nu este îndreptățit la nicio altă compensație din partea consumatorului în cazul retragerii, cu excepția compensației pentru orice taxe nerambursabile plătite de către creditor administrației publice.

(4) În cazul prestării unui serviciu accesoriu aferent contractului de credit de către creditor sau de către un terț pe baza unui contract între terț și creditor, consumatorul nu mai are obligații care decurg din serviciul respectiv, în cazul în care consumatorul își exercită dreptul de retragere din contractul de credit în conformitate cu prezentul articol.

(5) În cazul în care consumatorul dispune de un drept de retragere în temeiul dispozițiilor cuprinse în alineatele (1), (3) și (4) nu se aplică articolele 6 și 7 din Directiva 2002/65/CE și articolul 5 din Directiva 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale ⁽¹⁾.

(6) Statele membre pot prevedea că alineatele (1)-(4) ale prezentului articol nu se aplică contractelor de credit care, conform legii, trebuie încheiate în fața unui notar, cu condiția ca notarul să confirme că drepturile consumatorului specificate la articolele 5 și 10 sunt garantate.

(7) Prezentul articol nu aduce atingere niciunei norme din legislația națională care stabilește o perioadă de timp în care executarea contractului nu poate începe.

⁽¹⁾JOL 372, 31.12.1985, p. 31.

Art. 15: Contracte de credit legate

(1) În cazul în care consumatorul și-a exercitat un drept de retragere bazat pe dreptul comunitar dintr-un contract de furnizare de bunuri sau servicii, acesta nu mai are obligații în temeiul unui contract de credit legat.

(2) În cazul în care bunurile sau serviciile care fac obiectul unui contract de credit legat nu sunt furnizate sau sunt furnizate numai în parte sau nu sunt conforme cu contractul de furnizare, consumatorul are dreptul de a se îndrepta împotriva creditorului în cazul în care consumatorul s-a îndreptat împotriva furnizorului, dar nu a reușit să obțină satisfacerea pretențiilor la care are dreptul în conformitate cu legislația sau cu contractul de furnizare a bunurilor sau a serviciilor. Statele membre au obligația de a determina măsura și condițiile în care se poate exercita dreptul la despăgubiri.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere normelor naționale conform cărora creditorul răspunde solidar pentru orice pretenții pe care consumatorul le poate avea împotriva furnizorului, în cazul în care achiziția de bunuri sau servicii de la furnizor a fost finanțată printr-un contract de credit.

Art. 16: Rambursarea anticipată

(1) Consumatorul trebuie să aibă dreptul să se libereze în tot sau în parte de obligațiile sale în baza unui contract de credit, în orice moment. În aceste cazuri, acesta trebuie să aibă dreptul

la o reducere a costului total al creditului, care constă în dobânda și în costurile aferente duratei restante a contractului.

(2)În cazul rambursării anticipate a creditului, creditorul este îndreptățit la o compensație rezonabilă și justificată în mod obiectiv pentru eventualele costuri legate direct de rambursarea anticipată a creditului cu condiția ca rambursarea anticipată să intervină într-o perioadă în care rata dobânzii aferente creditului este fixă.

O astfel de compensație nu poate fi mai mare de 1 % din valoarea creditului rambursată anticipat, dacă perioada de timp dintre rambursarea anticipată și rezilierea convenită a contractului de credit este mai mare de un an. În cazul în care perioada nu este mai mare de un an, compensația nu poate depăși 0,5 % din valoarea creditului rambursat anticipat.

(3)Nu se solicită o compensație pentru rambursare anticipată în cazul în care:

- a)rambursarea a fost realizată ca urmare a executării unui contract de asigurare care are drept scop asigurarea riscului de neplată;
- b)contractul de credit este acordat sub forma unei facilități de tip "descoperit de cont"; sau
- c)rambursarea anticipată intervine într-o perioadă în care rata dobânzii aferente creditului nu este fixă.

(4)Statele membre pot prevedea că:

- a)o astfel de compensație poate fi solicitată de creditor numai cu condiția ca suma rambursată anticipat să depășească pragul definit de legislația națională. Pragul în cauză nu poate depăși suma de 10 000 EUR pe orice perioadă de douăsprezece luni;
- b)creditorul poate pretinde în mod excepțional o compensație mai mare dacă poate dovedi că prejudiciul suferit ca urmare a rambursării anticipate depășește suma stabilită în conformitate cu alineatul (2).

În cazul în care compensația solicitată de creditor depășește prejudiciul suferit în mod efectiv, consumatorul poate solicita o reducere corespunzătoare.

În acest caz, prejudiciul constă în diferența dintre rata dobânzii convenită inițial și rata dobânzii la care creditorul poate da cu împrumut pe piață suma rambursată anticipat la momentul rambursării anticipate și ia în considerare efectul rambursării anticipate asupra costurilor administrative.

(5)Orice compensație nu depășește cuantumul dobânzii pe care consumatorul ar fi plătit-o în perioada dintre rambursarea anticipată și data convenită pentru încetarea contractului de credit.

Art. 16^a: Arierate și executare silită

(1)Statele membre le impun creditorilor obligația de a avea politici și proceduri adecvate în virtutea cărora să depună eforturi pentru a aplica, dacă este cazul, o restructurare rezonabilă datorată dificultăților financiare înainte de a demara procedura de executare silită. Astfel de măsuri de restructurare datorată dificultăților financiare țin seama, printre alte elemente, de situația consumatorului și pot consta, printre alte posibilități, în următoarele:

- a)refinanțarea totală sau parțială a contractului de credit;
- b)modificarea termenelor și condițiilor existente ale unui contract de credit, care poate include, printre altele:

- (i)prelungirea duratei contractului de credit;
 - (ii)modificarea tipului de contract de credit;
 - (iii)amânarea plății tuturor sau a unei părți a ratelor de credit pentru o anumită perioadă;
 - (iv)schimbarea ratei dobânzii;
 - (v)oferirea unei perioade fără plăți;
 - (vi)plăți parțiale;
 - (vii)conversii monetare;
 - (viii)iertarea parțială de datorie și consolidarea datoriilor.
- (2)Lista măsurilor potențiale de restructurare datorată dificultăților financiare prevăzute la alineatul (1) litera (b) nu aduce atingere normelor prevăzute în dreptul intern și nu le impune statelor membre obligația de a prevedea toate măsurile respective în dreptul lor intern.
- (3)Statele membre pot impune ca, în cazurile în care se permite creditorului să stabilească și să impună consumatorului costuri în temeiul nerespectării obligației de plată, costurile respective să nu depășească cuantumul necesar pentru a compensa creditorul pentru costurile suportate în urma nerambursării.
- (4)Statele membre pot permite creditorilor să le impună consumatorilor costuri suplimentare în caz de nerespectare a obligației de plată. În astfel de cazuri, statele membre stabilesc un plafon maxim pentru costurile respective.

Art. 17: Cesiunea de drepturi

- (1)În cazurile în care drepturile creditorului în temeiul unui contract de credit sau contractul însuși se cesează unei terțe persoane, consumatorul are dreptul să invoce împotriva cesionarului orice mijloc de apărare la care putea recurge împotriva creditorului inițial, inclusiv dreptul la compensare, în cazul în care aceasta este permisă în statul membru în cauză.
- (2)Consumatorul trebuie să fie informat cu privire la cesiunea la care se face trimitere în alineatul (1), cu excepția cazurilor în care creditorul inițial, prin acord cu cesionarul, administrează în continuare creditul către consumator.

Art. 18: Facilitatea de tip "descoperit de cont" cu aprobare tacită

- (1)În cazul existenței unui acord privind deschiderea unui cont curent, atunci când există posibilitatea să i se ofere consumatorului o facilitate de tip "descoperit de cont" cu aprobare tacită, contractul conține și informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (e). În orice situație, creditorul trebuie să furnizeze aceste informații în mod periodic, pe hârtie sau pe alt suport durabil.
- (2)**În cazul unei depășiri semnificative a limitei de credit pentru o perioadă mai mare de o lună, creditorul îl informează pe consumator fără întârziere pe hârtie sau pe alt suport durabil:**
- a)despre depășirea limitei de credit;
 - b)despre cuantumul implicat;
 - c)despre rata dobânzii aferente creditului;
 - d)despre orice penalități, costuri sau dobânzi aplicabile restanțelor.

(3)Prezentul articol nu aduce atingere niciunei norme din legislația națională care impune creditorului să ofere alt tip de produs de creditare atunci când limita de credit a fost depășită pe parcursul unei durate semnificative.

CAPITOLUL V:DOBÂNDA ANUALĂ EFECTIVĂ

Art. 19: Calcularea dobânzii anuale efective

(1)Dobânda anuală efectivă, care este egală, pe o perioadă de un an, cu valoarea actuală a tuturor angajamentelor (trageri, rambursări și costuri), viitoare sau prezente, convenite de creditor și de consumator, este calculată în conformitate cu formula matematică stabilită în anexa I partea I.

(2)În scopul calculării dobânzii anuale efective, se determină costul total al creditului pentru consumator, cu excepția costurilor suportate de către consumator pentru nerespectarea oricăruia dintre angajamentele stabilite prin contractul de credit și a altor costuri în afara prețului de achiziție, pe care, pentru achiziții de bunuri și servicii, este obligat să îl plătească, indiferent dacă tranzacția este efectuată în numerar sau pe credit.

Costurile administrării unui cont care înregistrează atât operațiunile de plată, cât și tragerile, costurile de utilizare a unui mijloc de plată atât pentru operațiunile de plată, cât și pentru trageri, precum și alte costuri privind operațiunile de plată sunt incluse în costul total al creditului către consumator, cu excepția cazului în care deschiderea contului este opțională, iar costurile contului au fost indicate clar și separat în contractul de credit sau în orice alt contract încheiat cu consumatorul.

(3)Calculul dobânzii anuale efective se bazează pe ipoteza conform căreia contractul de credit urmează să rămână valabil pe perioada convenită, iar creditorul și consumatorul își vor îndeplini obligațiile în condițiile și în termenele convenite în contractul de credit.

(4)În cazul contractelor de credit care cuprind clauze care permit variații ale ratei dobânzii aferente creditului și, dacă este cazul, ale cheltuielilor incluse în dobânda anuală efectivă, dar necuantificabile la momentul calculării, dobânda anuală efectivă se calculează pe baza ipotezei conform căreia rata dobânzii aferente creditului și celelalte costuri vor rămâne fixe în raport cu nivelul inițial și se vor aplica până la încetarea contractului de credit.

(5)Atunci când este necesar, ipotezele suplimentare prevăzute în anexa I pot fi utilizate la calcularea dobânzii anuale efective.

În cazul în care ipotezele prevăzute la prezentul articol și în anexa I partea II nu sunt suficiente pentru a calcula în mod uniform dobânda anuală efectivă sau nu mai sunt adaptate situațiilor comerciale de pe piață, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 24a în ceea ce privește modificarea prezentului articol și a anexei I partea II pentru a adăuga ipotezele suplimentare necesare pentru calcularea dobânzii anuale efective sau pentru modificarea ipotezelor existente.

CAPITOLUL VI:CREDITORII ȘI INTERMEDIARII DE CREDIT

Art. 20: Reglementarea creditorilor

Statele membre se asigură că creditorii sunt supravegheați sau că activitatea lor este reglementată de un organism sau de o autoritate independentă de instituțiile financiare. Aceasta se realizează fără a aduce atingere Directivei 2006/48/CE.

Art. 21: Anumite obligații ale intermediarilor de credit față de consumatori

Statele membre se asigură că:

- a) un intermediar de credit indică în materialele publicitare și în documentația destinată consumatorilor sfera atribuțiilor deținute, în special dacă lucrează exclusiv cu unul sau mai mulți creditori sau ca brokeri independenți;
- b) dacă este cazul, onorariul datorat de consumator intermediarului de credit pentru serviciile sale se comunică consumatorului și este convenit între consumator și intermediarul de credit pe hârtie sau pe alt suport durabil înainte de încheierea contractului de credit;
- c) dacă este cazul, onorariul datorat de consumator intermediarului de credit pentru serviciile sale se comunică creditorului de către intermediarul de credit în vederea calculării dobânzii anuale efective.

CAPITOLUL VII: MĂSURI DE PUNERE ÎN APLICARE

Art. 22: Armonizarea și natura imperativă a prezentei directive

(1) În măsura în care prezenta directivă conține dispoziții armonizate, statele membre nu pot menține sau introduce în dreptul lor intern dispoziții diferite față de cele stabilite în prezenta directivă. Cu toate acestea, articolul 16a alineatele (3) și (4) nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă dispoziții mai stricte pentru protecția consumatorilor.

(2) Statele membre se asigură că consumatorii nu pot renunța la drepturile care le-au fost conferite prin dispozițiile de drept intern care transpun prezenta directivă sau corespund acesteia.

(3) Statele membre se asigură, de asemenea, că dispozițiile pe care le adoptă în transpunerea prezentei directive nu pot fi eludate, ca urmare a modului în care sunt formulate contractele, în special prin integrarea tragerilor sau a contractelor de credit care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive în contracte de credit al căror caracter sau scop ar face posibilă evitarea aplicării acestei directive.

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că consumatorii nu își pierd protecția acordată prin prezenta directivă datorită alegerii legii unui stat nemembru ca lege aplicabilă contractului, în cazul în care contractul de credit are o strânsă legătură cu teritoriul unuia sau al mai multor state membre.

Art. 23: Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele de sancționare aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și întreprind toate măsurile necesare pentru a asigura că acestea sunt aplicate. Aceste sancțiuni trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

Art. 24: Soluționarea extrajudiciară a litigiilor

(1) Statele membre se asigură că există proceduri adecvate și eficiente de soluționare pe cale extrajudiciară a litigiilor cu consumatorii privind contractele de credit, recurgând, după caz, la organisme existente.

(2) Statele membre încurajează acele organisme să coopereze în vederea soluționării, de asemenea, a litigiilor transfrontaliere privind contractele de credit.

Art. 24^a: Exercițarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate se conferă Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 19 alineatul (5) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 26 iulie 2019. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 19 alineatul (5) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 19 alineatul (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Art. 25:

[textul din Art. 25 din capitolul VII a fost abrogat la 26-iul-2019 de subpunctul II., punctul 3. din anexa 1, partea VIII din Regulamentul 1243/20-iun-2019]

Art. 26: Informații care trebuie transmise Comisiei

Atunci când un stat membru recurge la una dintre opțiunile normative menționate la articolul 2 alineatele (5) și (6), articolul 4 alineatul (1), articolul 4 alineatul (2) litera (c), articolul 6 alineatul (2), articolul 10 alineatul (1), articolul 10 alineatul (5) litera (f), articolul 14 alineatul (2) și articolul 16 alineatul (4), acesta informează Comisia în această privință, precum și în privința oricăror modificări ulterioare. Comisia face publice aceste informații prin afișarea

acestora pe o pagină de Internet sau pe altă cale ușor accesibilă. Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a disemina aceste informații pe plan național printre creditori și consumatori.

Art. 27: Transpunerea

(1)Înainte de 11 iunie 2010 statele membre adoptă și publică dispozițiile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Acestea informează de îndată Comisia în această privință.

Statele membre aplică aceste dispoziții începând de la 11 iunie 2010.

Până la 1 iulie 2018, statele membre adoptă și publică dispozițiile necesare pentru a se conforma articolului 5 alineatul (1) al treilea paragraf și le comunică Comisiei. Ele aplică dispozițiile în cauză începând cu 1 iulie 2018.

La adoptarea dispozițiilor respective de către statele membre, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării oficiale. Statele membre stabilesc modalitățile de efectuare a acestei trimiteri.

(2)Comisia efectuează, o dată la cinci ani și pentru prima oară la 11 iunie 2013 o reexaminare a pragurilor stabilite în prezenta directivă și anexele sale și procentajele folosite pentru calculul compensației plătită în caz de rambursare anticipată pentru a le evalua luând în considerare tendințele economice din Comunitate și situația pieței respective. Comisia monitorizează, de asemenea, efectul existenței opțiunilor normative menționate la articolul 2 alineatele (5) și (6), articolul 4 alineatul (1), articolul 4 alineatul (2) litera (c), articolul 6 alineatul (2), articolul 10 alineatul (1), articolul 10 alineatul (5) litera (f), articolul 14 alineatul (2) și articolul 16 alineatul (4) asupra pieței interne și a consumatorilor. Rezultatele sunt transmise Parlamentului European și Consiliului, însoțite, după caz, de o propunere de modificare a pragurilor și a procentajelor, precum și de opțiunile normative menționate mai sus.

Art. 28: Conversia sumelor exprimate în euro în monedă națională

(1)În sensul prezentei directive, statele membre care convertesc sumele exprimate în euro în moneda lor națională folosesc inițial în conversie cursul de schimb existent la data adoptării directivei.

(2)Statele membre pot rotunji sumele rezultate din conversie cu condiția ca rotunjirea să nu depășească 10 EUR.

CAPITOLUL VIII:DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art. 29: Abrogarea

Directiva 87/102/CEE se abrogă începând de la 11 iunie 2010.

Art. 30: Măsuri tranzitorii

(1) Prezenta directivă nu se aplică contractelor de credit existente la data intrării în vigoare a măsurilor naționale de punere în aplicare.

(2) Cu toate acestea, statele membre se asigură că articolele 11, 12, 13 și 17, articolul 18 alineatul (1) a doua teză și articolul 18 alineatul (2) se aplică și contractelor pe durată nedeterminată existente la data la care intră în vigoare măsurile naționale de punere în aplicare.

Art. 31: Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Art. 32: Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 23 aprilie 2008.

Pentru Parlamentul European

Președintele

H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu

Președintele

J. LENARCIC

ANEXA I:

I. Ecuația fundamentală care exprimă echivalența dintre trageri, pe de o parte, și rambursări și costuri, pe de altă parte.

Ecuația fundamentală, care stabilește dobânda anuală efectivă (DAE), exprimă, pe perioada unui an, egalitatea dintre valoarea totală prezentă a tragerilor, pe de o parte, și valoarea totală prezentă a rambursărilor și a costurilor suportate, pe de altă parte, adică:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-s_l}$$

unde:

- X este DAE;

- m este numărul ultimei trageri;

- k este numărul unei trageri, astfel $1 \leq k \leq m$,

- C_k este valoarea tragerii k;

- t_k este intervalul, exprimat în ani și fracțiuni de an, dintre data primei trageri și data fiecărei trageri ulterioare,

astfel $t_1 = 0$,

- m' este numărul ultimei rambursări sau plăți;

- l este numărul unei rambursări sau plăți;

- DI este cuantumul unei rambursări sau plăți;

- s_l este intervalul, exprimat în ani și fracțiuni de an, dintre data primei trageri și data fiecărei rambursări sau plăți

următoare.

Observații:

(a) Sumele plătite de ambele părți la diferite momente nu trebuie neapărat să fie egale și nu trebuie să fie plătite neapărat la intervale egale.

(b) Data începerii este cea a primei trageri.

(c) Intervalele dintre datele utilizate în calcule sunt exprimate în ani sau în fracțiuni de an. Un an se consideră a avea 365 de zile (sau 366 de zile pentru anii bisecți), 52 de săptămâni sau 12 luni egale. O lună egală se consideră a avea 30,41666 zile (adică $365/12$), indiferent dacă este sau nu un an bisect.

(d) Rezultatul calculului trebuie exprimat cu o precizie de cel puțin o zecimală. Dacă a doua zecimală este mai mare sau egală cu 5, la prima zecimală se adăugă unu.

(e) Ecuația poate fi rescrisă folosind o singură sumă și conceptul de fluxuri (A_k), care vor fi pozitive sau negative, cu alte cuvinte plătite sau primite în perioade de la 1 la k , exprimate în ani, adică:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-t_k}$$

S fiind balanța de fluxuri prezentă. În cazul în care scopul este păstrarea echivalenței fluxurilor, valoarea va fi zero.

II. Ipotezele suplimentare necesare pentru calculul dobânzii anuale efective sunt următoarele:

(a) În cazul în care prin contractul de credit se acordă consumatorului libertate în privința efectuării tragerilor, se consideră că suma totală a creditului este trasă imediat și în întregime.

(b) În cazul în care un contract de credit dă consumatorului libertatea în privința efectuării tragerilor în general, dar impune, printre diferitele modalități de tragere, o limitare în ceea ce

privește suma și perioada de timp, valoarea creditului se consideră a fi trasă la prima dată prevăzută în contractul de credit și în conformitate cu aceste limite de tragere.

(c) În cazul în care un contract de credit prevede modalități de tragere diferite, cu costuri diferite sau cu rate ale dobânzii aferente creditului diferite, valoarea totală a creditului se consideră a fi trasă la nivelul cel mai mare al costurilor și al ratei dobânzii aferente creditului aplicate mecanismului de tragere cel mai frecvent utilizat pentru respectivul tip de contract de credit.

(d) În cazul unei facilități de tip «descoperit de cont», valoarea totală a creditului se consideră a fi trasă în totalitate și pe întreaga durată a contractului de credit. În cazul în care durata facilității de tip «descoperit de cont» nu este cunoscută, dobânda anuală efectivă se calculează în baza ipotezei că durata creditului este de trei luni.

(e) În cazul unui contract de credit cu durată nedeterminată, altul decât o facilitate de tip «descoperit de cont», se presupune că:

(i) creditul este oferit pentru o perioadă de un an, începând de la data tragerii inițiale, și că plata finală efectuată de consumator lichidează soldul capitalului, dobânzile și alte costuri eventuale;

(ii) capitalul este rambursat de consumator în tranșe egale lunare, începând cu o lună de la data tragerii inițiale. Totuși, în cazurile în care capitalul trebuie să fie rambursat în totalitate, într-o singură tranșă, în cadrul fiecărei perioade de plată, tragerile și rambursările succesive ale întregului capital efectuate de către consumator se presupune că sunt efectuate de-a lungul unei perioade de un an. Dobânzile și alte costuri se aplică în conformitate cu aceste trageri și rambursări de capital și astfel cum se prevede în contractul de credit.

În sensul prezentului punct, un contract de credit pe durată nedeterminată este un contract de credit fără durată fixă și cuprinde creditele care trebuie să fie rambursate în totalitate în cadrul unei perioade de timp sau după o perioadă de timp dar care, odată ce au fost rambursate, devin disponibile pentru o altă tragere.

(f) În cazul unor contracte de credit, altele decât descoperitul de cont și creditele pe durată nedeterminată, astfel cum sunt menționate în ipotezele stabilite la literele (d) și (e):

(i) în cazul în care data sau suma unei rambursări de capital, care trebuie să fie efectuată de către consumator, nu pot fi stabilite, se presupune că rambursarea se efectuează la prima dată prevăzută în contractul de credit și pentru suma cea mai mică prevăzută în acest contract;

(ii) în cazul în care data încheierii contractului de credit nu este cunoscută, se presupune că data tragerii inițiale este data care corespunde intervalului cel mai scurt dintre această dată și data primei plăți efectuate de către consumator.

(g)În cazul în care data sau suma unei plăți care trebuie să fie efectuată de către consumator nu pot fi stabilite pe baza contractului de credit sau a ipotezelor menționate la literele (d), (e) sau (f), se presupune că plata se efectuează în conformitate cu datele și condițiile solicitate de către creditor și, atunci când acestea nu sunt cunoscute.

(i)dobânzile sunt achitate împreună cu rambursările de capital;

(ii)un cost care nu este purtător de dobânzi, exprimat sub forma unei sume unice, este achitat la data încheierii contractului de credit;

(iii)costurile care nu sunt purtătoare de dobânzi, exprimate sub forma mai multor plăți, sunt achitate la intervale regulate, începând cu data primei rambursări de capital și, în cazul în care suma acestor plăți nu este cunoscută, se presupune că reprezintă sume egale;

(iv)plata finală lichidează soldul capitalului, dobânzile și alte costuri eventuale.

(h)În cazul în care plafonul creditului nu a fost încă convenit, acesta este considerat a fi de 1 500 EUR.

(i)În cazul în care sunt oferite rate ale dobânzii aferente creditului și costuri diferite pentru o perioadă sau sumă limitată, rata dobânzii aferente creditului și costurile se consideră a fi la nivelul cel mai mare pentru întreaga durată a contractului de credit.

(j)Pentru contractele de credit de consum în cadrul cărora s-a convenit o rată fixă a dobânzii aferente creditului pentru perioada inițială, la sfârșitul căreia se stabilește o nouă rată a dobânzii aferente creditului care este ulterior ajustată periodic în funcție de un indicator convenit, calculul dobânzii anuale efective va porni de la ipoteza că, la sfârșitul perioadei cu rată fixă a dobânzii aferente creditului, rata dobânzii aferente creditului este aceeași ca la momentul calculării dobânzii anuale efective, pe baza valorii indicatorului convenit de la acel moment.

ANEXA II: INFORMAȚII STANDARD LA NIVEL EUROPEAN PRIVIND CREDITUL DE CONSUM

1. Identitatea și coordonatele de contact ale creditorului/intermediarului de credit

Creditor	[Identitate]
Adresă	[Adresa folosită de consumator]
Telefon (*)	
E-mail (*)	
Fax(*)	
Adresa Internet (*)	
Dacă este cazul	

Intermediar de credit	[Identitate]
Adresă	[Adresa folosită de consumator]
Telefon (*)	
E-mail (*)	
Fax(*)	
Adresa Internet (*)	
(*) Această informație este facultativă pentru creditor.	

Ori de câte ori se indică "dacă este cazul", creditorul trebuie să completeze rubrica respectivă dacă informațiile sunt relevante pentru produsul de creditare sau să șteargă informațiile respective sau rândul respectiv dacă informațiile nu sunt relevante pentru tipul de credit avut în vedere.

Indicațiile dintre parantezele pătrate furnizează explicații creditorului și trebuie să fie înlocuite cu informațiile corespunzătoare.

2.Descrierea principalelor caracteristici ale produsului de creditare

Tipul de credit	
Valoarea totală a creditului Înseamnă plafonul sau sumele totale puse la dispoziție în temeiul contractului de credit.	
Condițiile care reglementează tragerea creditului Înseamnă modul și momentul de obținere a banilor.	
Durata contractului de credit	
Ratele și, dacă este cazul, ordinea în care acestea vor fi alocate	Va trebui să achitați următoarele: [Valoarea, numărul și frecvența plăților care trebuie efectuate de consumator] Dobânda și/sau costurile se plătesc în modul următor:
Suma totală pe care va trebui să o achitați Înseamnă suma capitalului împrumutat plus dobânda și posibile costuri aferente creditului.	[Suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru consumator]
Dacă este cazul Creditul este acordat sub forma unei amânări la plată pentru un bun sau serviciu sau este	

legat de furnizarea anumitor bunuri sau prestarea unui anumit serviciu Denumirea bunului/serviciului Prețul actual	
Dacă este cazul Garanții necesare Aceasta este o descriere a garanției pe care trebuie să o furnizați în raport cu contractul de credit.	[Tipul garanțiilor]
Dacă este cazul Rambursările nu generează o amortizare imediată a capitalului.	

3. Costurile creditului

Rata dobânzii aferente creditului sau, dacă este cazul, diferite rate ale dobânzii care se aplică contractului de credit	[% - fixă, sau - variabilă (cu indicele sau rata de referință aplicabilă ratei inițiale a dobânzii aferente creditului) - termene]
Dobânda anuală efectivă (DAE) Acesta este costul total exprimat ca procentaj anual din valoarea totală a creditului. DAE vă ajută să comparați diferite oferte.	[% Aici se va prezenta un exemplu reprezentativ care să menționeze toate ipotezele folosite pentru calculul dobânzii]
Este obligatoriu, pentru obținerea creditului sau pentru obținerea creditului conform clauzelor și condițiilor convenite, de a încheia: - o poliță de asigurare pentru garantarea creditului, sau - un contract privind un alt serviciu accesoriu? În cazul în care costurile acestor servicii nu sunt cunoscute de creditor, acestea nu sunt incluse în DAE.	Da/nu [dacă da, precizați tipul de asigurare] Da/nu [dacă da, precizați tipul de serviciu accesoriu]
Costuri aferente	
Dacă este cazul	

Este necesar să se mențină unul sau mai multe conturi pentru înregistrarea atât a operațiunilor de plată, cât și a tragerilor	
Dacă este cazul Suma costurilor aferente utilizării unui mijloc specific de plată (de exemplu: card de credit)	
Dacă este cazul Orice alte costuri rezultate din contractul de credit	
Dacă este cazul Condițiile în care costurile privind contractul de credit menționate mai sus pot fi modificate	
Dacă este cazul Obligația de a plăti taxe notariale	
Costuri în caz de întârziere la plată Plățile neefectuate ar putea să aibă consecințe grave pentru dumneavoastră (de exemplu: vânzare silită) și să îngreuneze obținerea de credite.	Vi se va percepe [...(rata dobânzii aplicabilă și modalitățile de ajustare a acesteia și, după caz, penalitățile de întârziere)] pentru plățile efectuate cu întârziere.

4. Alte aspecte juridice importante

Dreptul de retragere Aveți dreptul să renunțați la contractul de credit în termen de 14 zile calendaristice.	Da/nu
Rambursare anticipată Aveți dreptul la rambursare anticipată totală sau parțială a creditului în orice moment.	
Dacă este cazul Creditorul are dreptul la compensație în caz de rambursare anticipată:	[Stabilirea compensației (metoda de calcul) conform dispozițiilor care pun în aplicare articolul 16 din Directiva 2008/48/CE]
Consultarea unei baze de date Creditorul trebuie să vă informeze imediat și gratuit asupra rezultatelor consultării unei baze de date în cazul în care cererea de creditare este respinsă în baza acestei consultări. Acest lucru nu se aplică în cazul în	

care furnizarea unor astfel de informații este interzisă de legislația Comunității Europene sau contravine obiectivelor de ordine publică sau de securitate publică.	
Dreptul la un proiect de contract de credit Aveți dreptul ca, la cerere, să obțineți gratuit un exemplar al proiectului de contract de credit. Această dispoziție nu se aplică în cazul în care, în momentul cererii, creditorul nu dorește să încheie contractul de credit cu dumneavoastră.	
Dacă este cazul Perioada de timp pe parcursul căreia creditorul este ținut să respecte obligațiile precontractuale	Această informație este valabilă de la.....până la.....

Dacă este cazul

5. Informații suplimentare în cazul comercializării la distanță de servicii financiare

(a) referitoare la creditor	
Dacă este cazul Reprezentantul creditorului în statul membru în care sunteți rezident Adresă Telefon (*) E-mail (*) Fax(*) Adresa Internet (*)	[Identitate] [Adresa folosită de consumator]
Dacă este cazul Înregistrarea	[Registrul comerțului în care este înregistrat creditorul și numărul de înregistrare sau un mijloc de identificare echivalent din registrul respectiv]
Dacă este cazul Autoritatea de supraveghere	
(b) referitoare la contractul de credit	
Dacă este cazul Exercitarea dreptului de retragere	[Instrucțiuni practice privind exercitarea dreptului de retragere, indicându-se, printre altele, perioada de exercitare a dreptului; adresa la care trebuie trimisă notificarea]

	privind exercitarea dreptului de retragere și consecințele neexercitării acestuia]
Dacă este cazul Legea stabilită de către creditor ca lege aplicabilă raporturilor cu dumneavoastră înainte de încheierea contractului de credit	
Dacă este cazul Clauza care precizează legislația aplicabilă contractului de credit și/sau instanța competentă	[De inclus aici clauza relevantă]
Dacă este cazul Regimul lingvistic	Informațiile și termenii contractuali se vor furniza în [limba respectivă]. Cu consimțământul dumneavoastră, intenționăm să comunicăm în [limba respectivă/limbile respective] pe durata contractului de credit.
(c) referitoare la căi de atac	
Existența și posibilitatea recurgerii la o procedură extrajudiciară de contestare și la o cale de atac	[Dacă există sau nu posibilitatea recurgerii la o procedură extrajudiciară de contestare și la o cale de atac pentru consumatorul care este parte la contractul la distanță și, în caz afirmativ, modalitățile de acces la acestea]
(*) Această informație este facultativă pentru creditor.	

ANEXA III: INFORMAȚII PRIVIND CREDITUL DE CONSUM EUROPEAN REFERITOARE LA

1. facilitatea de tip "descoperit de cont"

2. creditul de consum oferit de către anumite organizații de creditare [articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2008/48/CE]

3. conversia datoriilor

1. Identitatea și coordonatele de contact ale creditorului/intermediarului de credit

Creditor	[Identitate]
Adresă	[Adresa folosită de consumator]
Telefon (*)	
E-mail (*)	
Fax(*)	

Adresa Internet (*)	
Dacă este cazul	
Intermediar de credit	[Identitate]
Adresă	[Adresa folosită de consumator]
Telefon (*)	
E-mail (*)	
Fax(*)	
Adresa Internet (*):	
(*) Această informație este facultativă pentru creditor.	

Ori de câte ori se indică "dacă este cazul", creditorul trebuie să completeze rubrica respectivă dacă informațiile sunt relevante pentru produsul de creditare sau să șteargă informațiile respective sau rândul respectiv dacă informațiile nu sunt relevante pentru tipul de credit avut în vedere.

Indicațiile dintre parantezele pătrate furnizează explicații creditorului și trebuie să fie înlocuite cu informațiile corespunzătoare.

2.Descrierea principalelor caracteristici ale produsului de creditare

Tipul de credit	
Valoarea totală a creditului Înseamnă plafonul sau sumele totale puse la dispoziție în temeiul contractului de credit.	
Durata contractului de credit	
Dacă este cazul Vi se poate solicita în orice moment rambursarea integrală a creditului la cerere	

3.Costurile creditului

Rata dobânzii aferente creditului sau, dacă este cazul, aplică contractului de diferite rate ale dobânzii care se credit	[% - fixă sau - variabilă (cu indicele sau rata de referință aplicabilă ratei inițiale a dobânzii aferente creditului)]
--	---

Dacă este cazul Dobânda anuală efectivă (DAE) (*) Acesta este costul total al creditului exprimat ca procentaj anual din suma totală a creditului. DAE vă ajută să comparați diferite oferte.	[% Aici se va prezenta un exemplu reprezentativ care să menționeze toate ipotezele folosite pentru calculul ratei]
Dacă este cazul Costurile Dacă este cazul Condițiile în care aceste costuri pot fi modificate	[Costurile aplicabile din momentul încheierii contractului de credit]
Costuri în caz de întârziere la plată	Vi se va percepe [.... (informații privind ratele dobânzii și, după caz, privind penalitățile de întârziere)] pentru plățile restante.
(*) Neaplicabilă în cazul "Informațiilor standard la nivel european privind creditul de consum" în ceea ce privește facilitățile de tip "descoperit de cont" în acele state membre care decid, în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva 2008/48/CE, că DAE nu trebuie specificată în cazul facilităților de tip "descoperit de cont".	

*) La pagina 91, la anexa III punctul 3 coloana din dreapta ultima mențiune:

în loc de: "Vi se va percepe [... (informații privind ratele dobânzii și, după caz, privind penalitățile de întârziere)] pentru plățile restante.",

se va citi: "Vi se va percepe [... (informații privind rata dobânzii aplicabilă și modalitățile de ajustare a acesteia și, după caz, penalitățile de întârziere)] pentru plățile efectuate cu întârziere."

4. Alte aspecte juridice importante

Rezilierea contractului de credit	[Condițiile și procedura pentru rezilierea contractului de credit]
Consultarea unei baze de date Creditorul trebuie să vă informeze imediat și gratuit asupra rezultatelor consultării unui	

baze de date în cazul în care creditul este respins în baza acestei consultări. Acest lucru nu se aplică în cazul în care furnizarea unor astfel de informații este interzisă de legislația Comunității Europene sau contravine obiectivelor de ordine publică sau de securitate publică.	
Dacă este cazul Perioada de timp în care creditorul se află sub incidența obligațiilor precontractuale.	Această informație este valabilă de la.....până la.....

Dacă este cazul

5. Informații suplimentare care trebuie oferite dacă informațiile precontractuale sunt furnizate de către anumite organizații de creditare [articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2008/48/CE) sau dacă se referă la un credit de consum pentru conversia unei datorii]

Ratele și, dacă este cazul, ordinea în care acestea vor fi alocate.	Va trebui să achitați următoarele: [Exemplu reprezentativ al unui tabel al ratelor, incluzând cuantumul, numărul și frecvența plăților care trebuie efectuate de consumator]
Suma totală pe care trebuie să o achitați	
Rambursare anticipată Aveți dreptul la rambursarea anticipată totală sau parțială a creditului în orice moment. Dacă este cazul Creditorul are dreptul la compensație în caz de rambursare anticipată.	[Stabilirea compensației (metoda de calcul) conform dispozițiilor care transpun articolul 16 din Directiva 2008/48/CE]

Dacă este cazul

6. Informații suplimentare care trebuie oferite în cazul comercializării la distanță de servicii financiare

(a) referitoare la creditor	
Dacă este cazul Reprezentantul creditorului în statul membru în care sunteți rezident Adresă	[Identitate] [Adresa folosită de consumator]

Telefon (*) E-mail: (*) Fax: (*) Adresa Internet (*)	
Dacă este cazul Înregistrarea	[Registrul comerțului în care este înregistrat creditorul și numărul de înregistrare sau un mijloc de identificare echivalent din registrul respectiv]
Dacă este cazul Autoritatea de supraveghere	
(b) referitoare la contractul de credit	
Dreptul de retragere Aveți dreptul să renunțați la contractul de credit în termen de 14 zile calendaristice. Dacă este cazul Exercitarea dreptului de retragere	Da/nu [Instrucțiuni practice privind exercitarea dreptului de retragere, indicându-se, printre altele, adresa la care trebuie trimisă notificarea privind exercitarea dreptului de retragere și consecințele neexercitării acestuia]
Dacă este cazul Legea luată de către creditor ca bază pentru stabilirea relațiilor cu dumneavoastră înainte de încheierea contractului de credit	
Dacă este cazul Clauza care precizează legislația aplicabilă contractului de credit și/sau instanța competentă	[De inclus aici clauza relevantă]
Dacă este cazul Regimul lingvistic	Informațiile și termenii contractuali se vor furniza în [limba respectivă]. Cu consimțământul dumneavoastră, intenționăm să comunicăm în [limba/limbile respective] pe durata contractului de credit.
(c) referitoare la căile de atac	
Existența și posibilitatea recurgerii la o procedură extrajudiciară de contestare și la o cale de atac	[Dacă există sau nu posibilitatea recurgerii la o procedură extrajudiciară de contestare și la o cale de atac pentru consumatorul care este parte la contractul la distanță, și, în caz afirmativ, modalitățile de acces la acestea]
(*) Această informație este facultativă pentru creditor.	